

1 EXT. BESNEEUWDE BERGEN - OCHTEND 1

Een wijds dramatisch landschap. Zover het oog reikt bergen bedekt met een dikke laag sneeuw. Het landschap is gehuld in de kraakheldere stilte van de vroege ochtend. Enkel een zuchtje wind en de schreeuw van een vroege vogel doorbreken de stilte.

Dan plots een doch doffe knal. Langzaam komt het verstilde landschap in beweging. Een groot plakaat sneeuw breekt los van de berghelling en stort zich naar beneden. Steeds sneller schuift het plakaat naar beneden en neemt alles in zijn weg mee. Een lawine, die zelfs de enkele boom niet spaart en met een enorm gekraak meeneemt de diepte in.

CUT TO:

2 INT. THAIS RESTAURANT - AVOND 2

Een TV hangt in een hoek aan de muur. Het beeldscherm toont een enorme vlammenzee. Een internationale zender doet verslag van de bosbranden in Australië.

IRIS (30) zit aan een tafeltje in de afhaalhoek, voor een muur met een exotische print en kijkt aandachtig naar de nieuwsbeelden op de TV. *

Als haar naam wordt geroepen, wendt Iris haar blik af. Ze loopt naar de toonbank waarachter twee Thaise vrouwen en een man in moordend tempo en op hoge vuren maaltijden bereiden. De man doet een laatste bakje in een plastic tas en houdt die omhoog, als teken dat de bestelling klaar is. Vlug pakt Iris de tassen aan. *

IRIS

Bedankt.

Ze loopt naar de deur en de camera beweegt vloeiend met haar mee. Ze stapt naar buiten. De camera blijft achter. De TV is hoorbaar op de achtergrond.

3 A. EXT. STRAAT - AVOND 3

Iris loopt met de volle plastic tasjes Thais eten door de straat. Haar telefoon gaat af. Iris moet de tasjes met eten neerzetten om het ding te beantwoorden. *

IRIS

Hi James. *

Can you hang on for one second. *

Onhandig pakt Iris alle tasjes in een hand en loopt al telefonierend door. *

IRIS (CONT'D)
Thanks, sorry for that.

....
They're not working? I know you
James! You are making fun of me?!

Iris steekt de weg over. Versnelt haar pas om snel bij de
overliggende stoep aan te komen.

IRIS (CONT'D)
(grapt)
Well I guess the world will dry out
then. It's proven, I am not smart
enough to fix this model.
...
You do it!

Iris lacht hartelijk om haar collega.

IRIS (CONT'D)
No, let me try again. I will prove
to you that I actually know
something about drought.
...
Yes! Even though I come from this
rainy country. I will insert the
data again this weekend.
...
No, no problem.
...
You too, have a great evening. I'll
email you.

Iris hangt op en loopt op de automatische piloot, in
gedachten door, even struikelt ze over haar eigen voeten.

Er brandt licht in de huizen, op straat is het stil en
donker. Enkel het ruizen van de bomen en Iris haar
voetstappen zijn hoorbaar.

B. INT. HUIS JAN - AVOND

Iris komt met veel gedoe, met alle tassen Thai binnen. Met
moeite krijgt ze haar sleutels uit de voordeur.

IRIS
Ik ben er.

Ze ziet dat IVAN (37) en zijn partner ELIZABETH (41) er al
zijn. Iris loopt meteen met de tasjes door naar de keuken,
waar JAN (74) een fles wijn opent.

IRIS (CONT'D)
Hai pap.

JAN
Hai lieverd.

Een zoen half op de mond, zo doen ze dat. Elizabeth komt de keuken in en pakt een stapel borden uit een van de kastjes. Elizabeth kust Iris op haar wang in het voorbijgaan.

*
*

IRIS

He.

ELIZABETH

Gelukt?

IRIS

(Houdt de tasjes omhoog)

Zeker.

*

Ivan komt polshoogte nemen. Elizabeth knikt naar hem dat hij het bestek moet pakken.

IRIS (CONT'D)

Waar zijn de kids?

IVAN

(beetje verwijtend)

Nee dat wou ie liever niet.

IRIS

Huh?

ELIZABETH

We konden geen oppas vinden.

IRIS

Heb je ze alleen gelaten?

IVAN

Nee natuurlijk niet!

IRIS

Pap, jij en mam gingen vroeger gewoon naar de film toch, terwijl wij boven lagen te slapen?

JAN

Ja dat is wel eens gebeurd ja.

ELIZABETH

Gelukkig kon mijn moeder.

IRIS

Waarom mochten ze niet komen pap?

Jan denkt even goed na over een antwoord.

JAN

(bedachtzaam)

Wat rustiger.

ELIZABETH

Je ziet Keet morgen toch?

IRIS
(gespeeld)
Hoezo?

ELIZABETH
Zwemmen.

IRIS
Flauw. Sorry. Ik weet 't.

Jan gebaart, met twee geopende flessen naar de woonkamer.

JAN
Zullen we?

C. INT. HUIS JAN - AVOND

*

Iedereen installeert zich aan de grote tafel. Ze openen de plastic bakjes Thais, scheppen wat op en geven ze door.

IVAN
Lekker gekookt pap.

Beetje gegniffel.

Ivan telt en verdeelt de viskoekjes, snijdt er één in vijf delen.

IRIS
(Grapt)
Weet je zeker dat 't zo eerlijk is?

IVAN
(glimlacht)
Beroepsdeformatie.
Keet en Noah zijn er alleen maar
mee bezig. Sorry.

ELIZABETH
Nou dat valt toch wel mee.

IVAN
Vind ik niet.

IRIS
Nee is ok. Fijn dat ik 1 1/4
viskoekje heb nu.

*

ELIZABETH
Is die rode curry heel heet?

JAN
Ik ehm.

Niemand hoort Jans poging om iets te zeggen of neemt het serieus genoeg.

IRIS

Eén pepertje stond erbij, valt wel mee.

ELIZABETH

Ja maar je weet 't nooit. Een pepertje voor hun kan heel anders uitpakken. Ik heb ook wel eens gehad dat een kip cashewnoten in oestersaus bizar heet was. Weet je nog Iev?

Ivan weet dondersgoed waar zijn vrouw het over heeft.

IVAN

(Glimlacht)

Nee niet echt. Maar ik kan ook veel meer hebben dan jij.

ELIZABETH

Bij Thailicious of was 't nou Top Thai? Maakt ook niet uit, er valt gewoon geen pijn op die pepertjes te trekken.

Iris knikt instemmend. Iedereen eet.

Een stilte valt.

Iris kijkt naar haar vader en merkt dat er iets anders aan hem is, maar ze kan er de vinger niet op leggen.

ELIZABETH (CONT'D)

Hoe is het met 't water?

*

IRIS

Prima.

IVAN

Geen spannende ontwikkelingen?

IRIS

Nee niet echt, er komt alleen een conferentie aan waar ik naartoe moet.

IVAN

Waar?

IRIS

Zuid-Afrika. Heel vervelend.

IVAN

Jezus ja. Maar moet je...

JAN

(kapt Ivan af)

Mag ik even jullie aandacht.

(MORE)

JAN (CONT'D)

Ik heb jullie uitgenodigd omdat ik iets wil vertellen waar ik al lange tijd mee rondloop.

IRIS

Heb je iemand ontmoet!

JAN

Nee. Ehm.
Ik hou van jullie.

Wat blikken over en weer. Waar gaat dit in godsnaam heen?

JAN (CONT'D)

Maar ik moet iets kwijt waarvan ik hoop dat jullie het zullen respecteren, ook al is het niet leuk om te horen.
Ik heb besloten dat mijn komende verjaardag de laatste is. 75 is een mooie leeftijd, maar ik wordt geen 76. Ik vind 't mooi zo.

Iedereen valt stil. Een vork valt uit Iris' handen.

Grote vragende ogen staren in ongeloof naar Jan en dan zoekend naar elkaar.

Ivan begint hard te lachen, deels uit ongemak, deels uit hoop.

Een raar moment omdat niemand anders lacht.

IVAN

Super pap.

JAN

Het is geen grapje.

IVAN

Dit meen je toch niet serieus of wel?

JAN

Jawel.

Even valt iedereen stil. Het nieuws hakt er in. Blikken over en weer.

IVAN

Maar waarom dan?
Ik snap 't niet.

JAN

Omdat ik nu nog goed ben.
En ik niet afhankelijk wil worden
van jullie, van artsen of van wie
dan ook. Het kan via een middeltje
wat ik al een paar jaar in huis
heb.

*
*
*
*
*
*

IRIS

Een paar jaar!

*
*

Iedereen kijkt Jan verbijsterd aan.

JAN

Ja.

*

IRIS

Waarom horen we dat nu pas?!

*
*

JAN

Omdat ik 't eerst zeker moest
weten.

*
*
*

IRIS

En nu weet je dat?

*
*

JAN

Ja.
Nu is dat zo.
Ik heb een nieuw voorraadje binnen,
de vorige was over de datum heen.
...
Ik wil niet meer.

*
*
*
*
*
*

IVAN

Niet meer willen, niet meer willen.
Ik wil ook weleens iets niet. Keet
en Noah willen zo vaak iets niet.
Dat hebben we allemaal wel eens.
Dat is toch geen reden voor
zelfmoord!?

ELIZABETH

Nou zelfmoord, zelfmoord.

IRIS

(valt haar broer bij)
Ja dat is het toch gewoon!

*
*
*

JAN

Het is klaar Iris.

*
*

IVAN

Ben je ziek pap?

*
*

JAN

Nee.

*
*
*

Iris krijgt geen hap meer door haar keel.

JAN (CONT'D)

Ik snap dat het rauw op jullie dak valt.

Het spijt me.

Het niet vertellen vond ik ook zoiets...Nu kunnen jullie in ieder geval aan het idee wennen.

*
*

IRIS

Wennen?

*
*

Jan doopt trillend een viskoekje in de saus en brengt deze naar zijn mond.

*

De klok die in de woonkamer slaat is ineens hoorbaar, zo stil valt iedereen.

IRIS (CONT'D)

Maar pap, mag dit dan zomaar?

*

Een stilte valt. Jan twijfelt even voordat hij antwoord.

JAN

Met dat poeder is een hele humane manier om te gaan. Het wordt echt al veel gebruikt.

Beat.

IVAN

Pap, ik snap er helemaal niks van.

Je bent gezond.

Je hebt Ier en mij.

Je hebt kleinkinderen.

Dinsdag is je vaste oppasdag!

Je woont hier zelfstandig.

Je zit niet in een karretje.

Waarom?!

JAN

Dat zeg ik,

omdat ik niet meer wil.

Het is goed zo.

IRIS

Omdat ik niet meer wil.

Wat is dat voor kul argument.

Je bent toch geen fokking peuter!!

*
*
*
*

IVAN

Ier.

*
*

IRIS

Ier ier, ja wat nou.

Ik snap het gewoon niet.

(MORE)

*
*
*

IRIS (CONT'D)

En ik wil het überhaupt niet
snappen.
Dit hoort niet.
Het hoort zo niet te gaan verdomme.

JAN

Er is nooit een goed moment, want
je bent of te vroeg...of te laat
met beslissen. Dan ben ik liever té
vroeg. En daarom wil ik nu
uitchecken.

IRIS

Uitchecken uitchecken?! HET LEVEN
IS TOCH GEEN FOKKING BUSRITJE.

Elizabeth schiet te hulp.

ELIZABETH

...
Misschien moeten we eerst wat eten,
oke?!

Jan knikt en neemt een hap. Elizabeth schept nog eens op.

Stilte. Impasse.

Elizabeth legt haar hand op die van Ivan in een poging hem
aan te moedigen wat te eten. Ivan neemt geen hap.

IVAN

Uitchecken, serieus Pap?!

JAN

Ja, zo moet ik het misschien ook
niet uitdrukken, als uitchecken...
Dat is stom.

Iris zit er verbouwereerd bij. Woorden schieten te kort. Ze
staart naar haar bord met het 1/4 viskoekje erop.

4 INT. HUIS JAN - KEUKEN - NACHT

4

Iris is in de weer om alle Thaise restanten op te bergen. Jan
komt de keuken in met wat borden, zet deze op het aanrecht.
Hij wil overgebleven witte rijst in één van de bakjes
stoppen.

JAN

Kan dit daar bij?

Iris kijkt hem niet aan. Het is voor haar nu niet te doen om
het over zoiets triviaals als een restje rijst te hebben,
alle vezels in haar lijf schreeuwen dat ze hier weg moet.

Toch pakt ze het bord van haar vader over en schept de rijst in het bakje. Ze wijst op een bakje met nog een half viskoekje.

IRIS

Wil je dit nog bewaren?

Jan knikt.

SCÈNE 5 & 6 VERVALLEN

7 INT. ZWEMBAD - DAG

7

Felle, flitsende neon verlichting en drukke blije in your face muziek knalt uit de boxen.

Iris slingert, met haar nichtje KEET (8) joelend op schoot, van de disco glijbaan af. Dolle pret. Beneden krabbelen Iris en Keet overeind. Keet is eufoor, helemaal up van het glijbaan avontuur.

KEET

Nog een keer?

IRIS

Tuurlijk!

Samen lopen ze hand in hand langs de kant van het bad naar de trap die naar het plateau van de glijbaan leidt. De grootste attractie hier.

Ze klimmen naar boven. Iris achter Keet aan. Boven aan de glijbaan. Heftige blije natte kindjes. Harde muziek en disco verlichting. Een flatscreen waarop je je menu om naar beneden te glijen kan aanvinken. Iris is de enige volwassenen en steekt boven de blije natte kindjes uit. Ze zijn aan de beurt.

8 INT. ZWEMBAD - DAG

8

Bij de snack hoek, Iris staat te wachten op haar bestelling. 6 super enthousiaste meiden van 15 kakelen en lachen er op los. Iris lacht naar de meiden, maar ze krijgt geen reactie. De meiden gaan op in hun eigen wereld.

*

Iris zoekt, met twee overvolle patatjes oorlog in haar handen een tafeltje op. Ze neemt plaats met haar natte badpak op een van de plastic stoeltjes, onder een tropische parasol. Ze glibbert een beetje.

IRIS

Krokodil, heb je honger?

KEET (O.S.)

Bhrrwp

Naast Iris, drijft Keet op haar buik, als een krokodil door het pierenbadje.

Iris houdt Keet een patatje met een grote klodder saus voor. De krokodil hapt toe en bijt daarbij ook in Iris haar hand. Keet moet lachen en lijkt even te zinken, maar komt dan toch uit het water. Ze schudt zich uit als een hond en komt aan tafel zitten.

Keet stort zich op de hete frietjes. Gulzig schrokt ze het naar binnen.

Iris ziet haar. Zelf brengt ze een patatje naar haar mond maar ze krijgt het niet goed doorgeslikt.

Keet kijkt naar haar tante en naar haar bakje. Iris ziet Keet haar argwanende blik. Snel propt Iris enthousiast een lading friet met veel saus in haar mond. Keet moet om haar tante lachen.

9 INT. HUIS IRIS - WOONKAMER - AVOND

9

Iris zit in een slaapshirt achter haar laptop in haar opgeruimde tweekamerappartement. Ze tikt wat en stopt er dan mee. Klapt het scherm dicht. Ze kijkt even uit het raam, maar ziet niet echt iets. Ze kijkt de kamer rond. Dan valt haar blik op een vlek op haar shirt, die ze eraf probeert te poetsen met haar speeksel. Iris staat op en loopt naar de badkamer;

Iris loopt de badkamer in. Haar badpak hangt te drogen aan de handdoekradiator. Ze kijkt even om zich heen, alsof ze niet goed weet wat ze in deze ruimte moet, maar pakt dan haar tandenborstel. Iris begint haar tanden te poetsen maar ze lijkt te vermijden om zich via de spiegel aan te kijken. Ze spoelt haar mond en tandenborstel uit en loopt terug het appartement in;

Ze pakt haar telefoon uit de oplader in de woonkamer en neemt hem mee naar haar slaapkamer;

Iris stapt haar bed in. Probeert wat te lezen in een boek dat naast haar op het nachtkastje ligt, maar het lukt niet om ook maar één zin tot zich door te laten dringen. Ze legt het boek weg en pakt haar telefoon. Het scherm licht haar gezicht blauwig op. Iris appt wat.

En krijgt direct een reactie.

Iris stapt meteen haar bed uit en begint zich aan te kleden.

10 INT. AUTO LAURA - SNELWEG - NACHT

10

Hard stofzuiggeluid vult de hele auto. Lichtjes van tegenliggers dansen op de voorruit. Een iPhone, in een houder aan de voorruit geklemd, is verbonden met het stereosysteem.

Iris zit naast haar vriendin LAURA (29) in de auto op de bijrijdersstoel. De stad glijdt aan haar voorbij.

Ineens valt het stofzuiggeluid weg.

Een stilte valt. Totdat deze gevuld wordt met het begin van gehuil van een baby. Van de achterbank.

Iris kijkt achterom. Daar tuurt, vastgegespt in een Maxi-Cosi, de baby (COCO) van Laura haar met grote nieuwsgierige huilogen aan.

Iris zoekt snel het bewuste filmpje op (dat afgelopen was) en zet het opnieuw aan. Het geluid van de zuigende stofzuiger vult de auto weer terwijl de twee vriendinnen verder rijden.

IRIS

En dit is 't enige wat helpt?

LAURA

Ja bij Coco wel. Slechte ecologische footprint hè. Nu al.

IRIS

Vreselijk. Je bent net wat te laat met aborteren of niet?

Laura lacht hard. Iris lacht bevrijd mee.

Vanuit de stilte die daarna even duurt:

IRIS (CONT'D)

Jan wil dood.

Laura lacht weer. Nu lacht Iris niet mee. Laura kijkt opzij om 't te checken.

LAURA

Wat?

....

Je maakt een grapje toch?

IRIS

Nee.

LAURA

Echt?

IRIS

Ja.

LAURA

Echt?

Niet fucken nu Ier.

Echt waar?

Iris knikt en kijkt hoe dit nieuws landt bij Laura. Alsof ze elke nanoseconde van de herbeleving van de schok op het gezicht van haar vriendin móet zien.

LAURA (CONT'D)
Wat is er dan?

IRIS
Hij wil niet meer.

LAURA
Is ie ziek dan?

IRIS
Nee hij wil uitchecken nu ie nog goed is.

LAURA
Depressief dan?

IRIS
Nee ook niet. Gewoon klaar zegt ie.

Laura kan het amper aan. Iris ziet het.

LAURA
En dit heeft hij je verteld?

IRIS
Ja.

LAURA
Jezus. Wat heftig.

Iris draait haar hoofd weg en kijkt uit het raam.

Laura remt hard voor het rode verkeerslicht en zet de auto tamelijk abrupt stil. Coco maakt protesterende geluidjes vanaf de achterbank.

Laura buigt over de versnellingspook en handrem heen om Iris vast te kunnen grijpen en te troosten, maar door de veiligheidsriem die nog vast zit lukt het niet om Iris goed vast te kunnen pakken.

Laura drukt de riem los. Iris ziet dat de tranen bijna bij Laura in de ogen staan, die haar nu stevig beetpakt. Iris duwt haar vriendin voorzichtig van zich af en glimlacht naar haar. Het verkeerslicht is op groen gesprongen.

IRIS
Groen..

Laura negeert het en kijkt Iris aan.

LAURA

En hoe gaat ie dat dan doen,
uitchecken?

Iris haalt haar schouder op. Blijft strak naar het verkeerslicht kijken.

IRIS

In overleg zegt ie, maar hij heeft
blijkbaar wel al jaren een
middeltje in huis om zichzelf mee
van kant te kunnen maken.

LAURA

Wat?!
En mag dit zomaar?

IRIS

Nee het illegaal, maar wel humaan
zegt ie.

LAURA

Dan kan je toch naar de politie?
Laat ze hem maar opsluiten.

Iris kijkt Laura even aan. Laura blijft Iris dwingend vasthouden om haar vriendin goed te bekijken. Iris, met bijna natte ogen, probeert zich glimlachend sterk te houden.

Het verkeerslicht is weer groen. Auto's achter hun beginnen te toeteren.

IRIS

Lau groen!

Laura gebaart geïrriteerd naar de toeterende auto's dat de moeten passeren..

LAURA

(terwijl ze haar riem
vastdrukt en optrekt)
Ja fuck weet ik veel.
Jezus lieverd.
Moet ik anders langs je vader?

Coco kraait op de achterbank. Iris kijkt naar het kleine mensje. Het is allemaal té bizar. Iris lacht (met bijna natte ogen), haalt haar neus op.

IRIS

Ga jij hem van gedachten veranderen
dan?

LAURA

Zeker. Ik doe het zo voor je.
Ik krijg 'm wel op andere
gedachten.
Als het moet op de harde manier.

Zwijgen. Enkel het geluid van de stofzuiger uit de telefoon. Iris (met bijna natte ogen) kijkt uit het raam. *

11 INT. HUIS IVAN EN ELIZABETH - OCHTEND 11

Het is spitsuur om iedereen op tijd op school en creche te krijgen. De meisjes KEET (9) en LOLA (1) en zoon Noah (5) zitten aan tafel. Iris pikt een hap van Noah zijn rijstwafel, aait hem over zijn bol en knuffelt Lola en Keet. *

Ivan loopt gestresst heen en weer met bekers melk en broodjes.

Iris loopt naar de koffiemachine en zet een kop koffie voor zichzelf. Elizabeth komt bij Iris staan.

IRIS
Weten ze 't al?

ELIZABETH
Nee.
(Elizabeth slikt)
Nog niet.

Beat. Iris beseft dat dit heel lastig is.

ELIZABETH (CONT'D)
(herpakt zich)
Hé. Het heeft niets met jou te maken. Dat moet je nooit gaan denken. Begrijp je dat?

Iris voelt zich klein worden.

IRIS
Dat dacht ik ook helemaal niet.
...
Maar nu wel.

ELIZABETH
Oh shit. Ik bedoel alleen maar dat dit alleen iets over Jan zegt. Niet over jou. Niet over Iev. Dat is 't enige.

IVAN
(tegen zijn kroost)
Beginnen jullie maar alvast.
Wij komen zo.

Ivan komt bij ze staan en loodst ze nog wat meer richting keuken, buiten het gehoorveld.

IRIS
Denk je echt dat ie 't gaat doen?

ELIZABETH

Ja.

Iris kijkt haar broer vragend aan.

IVAN

Ik denk het ook ja.

IRIS

Wat vind jij er dan van?

Ivan kijkt even weg, kan er geen woorden voor vinden nu.

Waardoor Elizabeth probeert te helpen door het woord te nemen;

ELIZABETH

Het is natuurlijk bizar schrikken voor jullie. Maar als je probeert 't vanuit Jan te zien. Wat natuurlijk lastig is. Is 't ook wel mooi dat iemand de regie kan behouden. Dat je je eigen moment mag en kan bepalen. Over het meest intieme en autonome punt. En ik ben eerlijk gezegd ook wel erg trots op jullie vader. Dat ie dit durft. Ga d'r maar aan staan.

Niet het antwoord waar Iris op hoopt. Ze kijkt vragend naar haar broer.

IVAN

(richting zijn kinderen)

Jongens nu eten. De timer loopt. Wie 't niet opheeft, heeft pech. Maar we moeten zo echt weg.

Ivan voelt dat Iris nog steeds naar hem kijkt, een antwoord van hem wil.

IVAN (CONT'D)

Hij heeft natuurlijk weleens gezegd dat hij niet benieuwd is naar de aftakeling. Dat hem dat bespaard kan blijven.

ELIZABETH

Dat is best legitiem toch?

IRIS

(tegen Ivan)

Waarom zeg je dat nu pas?

IVAN

Kom op Ier, dat heb jij hem toch ook weleens horen zeggen.

Een stilte valt.

De kindjes -ook al snappen ze 't niet letterlijk- kijken wel zeer nieuwsgierig hun kant op.

Iris beseft ineens dat ze heel ongepast is hier op dit moment en loopt richting hal.

IRIS

Sorry ik had niet moeten komen.
(tegen de kindjes)
Veel plezier vandaag jongens.
Dag Keet.
Tot gauw.

Ivan loopt gauw achter Iris aan.

In het halletje. Zo staan ze allebei even. Iris wacht op wat Ivan gaat zeggen, maar dat komt niet. Ze snelt het huis uit en trekt de deur net iets te hard achter zich dicht.

12

INT. WERK IRIS - KANTOORTUIN - DAG

12

Iris staat bij een groot kopieerapparaat. Het ding spuwt er kopie na kopie uit. Iris staart er naar. Haar telefoon gaat af, snel graait Iris naar het ding in haar broekzak.

*
*
*

IRIS

Hallo?
...
Hi Iev.

Een collega komt aanlopen. Ze knikt vriendelijk naar Iris en wacht op haar beurt. Het duurt.

IRIS (CONT'D)

(zachtjes)
Geeft niet.
...
Ja oke.
...
Die lasagna? Die pap zo lekker vindt?

De printer is klaar. Al bellend probeert Iris de stapel printjes uit de lade te nemen. Het is een grote stapel en het lukt Iris niet gelijk. Ze glimlacht verontschuldigend naar de wachtende collega, die haar te hulp schiet en de stapel onder Iris haar arm drukt.

IRIS (CONT'D)

Ja dat kan ik doen.
...
Ik moet weer even door hier.
Ja, oke doi.

Iris hangt op en loopt weg met de stapel printjes de kantoortuin in.

*
*

13 INT. WERK IRIS - LUNCHTAFEL - DAG

13

Iris prikt zonder te eten in een salade. Ze zit aan een ronde tafel met een paar internationale collega's, HANS (61), een oudere Nederlandse collega, schuift aan en knikt iedereen vriendelijk toe als groet, terwijl het gesprek aan tafel doorgaat.

COLLEGA 1

...this storm..

I only managed to do a half round on my weekend run.

COLLEGA 2

What's its name...Dennis?
It just touched the Netherlands, but really hit the UK, with floods and everything. My family had to barricade their door with sand bags.

Iris volgt even de handelingen van collega Hans die een tupperware bakje uit zijn tas pakt en zijn boterhammen begint te eten. Maar probeert dan het gesprek te volgen.

COLLEGA 3

Talking about Adaptive Delta Management...

HANS

It's already the fourth storm in two weeks time. Did you notice?

COLLEGA 2

Essentially we will all drown, if we don't adapt soon enough.

COLLEGA 3

That's why I moved to the east. Drenthe. High and dry.

IRIS

(zacht)

Smart.

De collega's lachen. Drenthe is niet een plek waar iedereen wil wonen blijikbaar.

COLLEGA 1

How was your weekend Iris?

Iris neemt net een hap van haar lunch, volle mond, ze overweegt wat ze zal doen, maar besluit dan gewoon de waarheid te delen.

IRIS
 (zo normaal mogelijk)
 Strange.
 My father told us, he doesn't want
 to live anymore. He wants to die.
 Just like that.

Iedereen valt stil. Iris kijkt terug, hopen op iets van haar collega's waar ze wat aan heeft.

Stilte.

Ongemak to the max.

Hans kijkt naar haar. Hij wil wat zeggen of wat doen, maar het lukt hem niet. Het nieuws van Iris lijkt bij hem wel als enige echt binnen te komen.

Iris wacht een reactie verder niet af en staat op. Brengt haar bord naar de keuken, wil weglopen, houdt even haar pas in, verondschuldigt zich zacht en gaat snel weer aan het werk.

14

INT. GEZINSAUTO IVAN EN ELIZABETH - AVOND

14

Ivan neemt een verkeersdrempel net wat te hard. Elizabeth naast hem.

ELIZABETH
 Jezus.

Iris zit achterin gepropt tussen twee lege kinderzitjes, met een grote tas, die ze weer rechtzet.

IVAN
 (kleintjes)
 Sorry.

Elizabeth kijkt achterom naar Iris. Ze knikt naar de tas.

ELIZABETH
 (bemoedigend)
 Het ruikt heerlijk. Je beroemde lasagna?

Iris knikt.

Stilte in de auto

IRIS
 Fijn dat jullie mij konden ophalen.

IVAN
 Tuurlijk.

ELIZABETH

Ja ben je gek, met lasagna fietsen
is niet te doen.

Ivan slaat af, de ouderlijke straat in, Iris neemt de straat
en de huizen in zich op die aan haar voorbij glijden.

Ivan parkeert de auto bij hun ouderlijk huis. Hij en
Elizabeth stappen meteen uit. Iris probeert de deur aan haar
zijde te openen maar deze zit op kinderslot.

Ze ziet Ivan en Elizabeth buiten op de stoep staan. Even
hebben ze niet door dat het 't door het kinderslot komt. Iris
rukt hard aan de klink. En bonst op het met stickers
versierde raampje.

Dan schiet Elizabeth (de meeste assertieve in dit soort
situaties) naar haar toe om de deur voor haar te openen.
Iris is bevrijd.

15

INT. HUIS JAN - NACHT

15

Jan, Iris, Elizabeth en Ivan en de kinderen midden in de
hectiek. Twee kinderen dralen op de bank. Ivan pakt zijn
laptop uit zijn tas en loodst de kinderen de woonkamer uit.

IVAN

Hoe langer dit duurt, hoe minder
jullie kunnen kijken.
Kom op.

De roedel komt in beweging.

ELIZABETH

(tegen Jan)
Hoe ging het met Lola?

JAN

Geen omkijken naar, die slaapt.

Iris loopt naar de keuken waar de oven een piepgeluid
produceert. Ze pakt een grote lasagna eruit en brengt deze
naar de woonkamer, waar de tafel al gedekt is.

Ivan komt ook weer binnen en gaat bij Elizabeth aan tafel
zitten.

ELIZABETH

Alles ok boven.

IVAN

Nog wel.

Iris schept lasagna op de borden. Jan checkt wie wijn wil of
water. Het maakt allemaal een gestroomlijnde indruk.

IVAN (CONT'D) *
Ziet er goed uit. *

IRIS *
Thanks *

Ivan neemt een gulzige hap. Maar de lasagna blijkt nog niet *
goed warm te zijn van binnen. *

IVAN *
Hij moet nog iets langer denk ik. *
Hij is lauw van binnen. *

Iris kijkt haar broer even aan, maar schept dan snel alle *
stukken lasagna terug in de schaal en verdwijnt naar de *
keuken. *

JAN *
Dan alvast één ding. Voor we gaan *
eten. Ik wil het einde zo *
gemakkelijk mogelijk maken. Voor *
mezelf, maar natuurlijk ook voor *
jullie. *
Daarom wil ik dat jullie meedenken *
over een geschikte datum. Rond mijn *
75ste verjaardag zoals jullie al *
weten. Het mag op 28 november zelf *
zijn of een paar dagen erna. Maar *
niet te lang. *

Iris moet van de spanning lachen als ze ziet dat Ivan *
daadwerkelijk zijn iPhone pakt en in de iCall agenda kijkt *
welke datum uit zou komen. Het is te absurd, maar hij lijkt *
nog serieus ook. Hij stoot zelfs Elizabeth aan om heel even *
mee te kijken. Zij kijkt en knikt dan. *

IVAN *
Erop. *

IRIS *
Wat? *

IVAN *
Erop komt ons het beste uit. *

JAN *
Ok. En voor jou Iris? *

IRIS *
Nee dat komt super kut uit. *

Iedereen valt stil. *

Ineens komt Keet de woonkamer binnen. Recht in de *
grafstemming. *

Keet ziet dat er iets aan de hand is maar kan het niet *
duiden. *

KEET *
Hij loopt vast. *

ELIZABETH *
Gewoon op play drukken. *

KEET *
Heb ik al gedaan. *

ELIZABETH *
Op play. *

KEET *
Maham, dat heb ik al tien keer *
gedaan. *

IVAN *
Tien keer?! Gewoon een keer, goed? *
Het is wel m'n werk laptop, hè. *
Alles staat erop. *

ELIZABETH *
(tegen de rest) *
Ik ga wel. *

Elizabeth verdwijnt met Keet naar boven. *

JAN *
Ik heb 't al even met Ivan *
besproken... *

Iris kijkt meteen vragend haar broer aan. *

JAN (CONT'D) *
...en het lijkt me inderdaad een *
goed idee om gebruik te maken van *
een draaiboek. Ik heb zelf al het *
een en ander voorbereid en *
opgesteld. *

Iris luistert gespannen toe. *

IVAN *
Ja ik heb op internet begrepen dat *
veel families gebruik maken van *
zo'n draaiboek en het lijkt me goed *
dat wij dat ook gaan doen. *
(zijn stem wordt wat *
kleintjes) *

Elizabeth komt weer binnen. *

ELIZABETH *
(zachtjes) *
Sorry hoor. Hij doet het weer. *

Ivan wacht even totdat Elizabeth ook weer zit. *

Iris leunt wat naar achteren en ziet dat Elizabeth een steunende hand op de onderrug van Ivan plaatst. Hem bemoedigend streelt.

IVAN

Er moet natuurlijk ongelofelijk veel geregeld worden: abonnementen opzeggen. Het huis. De inboedel. De...

Ivan zoekt naar het volgende punt maar komt er even niet op.

ELIZABETH

Cremeren of begraven.

IVAN

Ja precies. Welke kist of dus urn, de meubels, liedjes, speeches en rouwkaarten. Daarom een draaiboek zodat alles goed verloopt. Ik zal een eerste versie schrijven en dan kunnen jullie die aanvullen.

JAN

Over het huis heb ik met iemand gesproken. Het is slim als we dat al verkopen, dan zitten jullie met minder erfbelasting opgezadeld.

Ivan en Iris kijken hun vader aan.

IRIS

Maar gaan we dit nu echt doen? Is dit allemaal normaal ineens?

Niemand reageert.

Met toenemende verbazing kijkt Iris naar wat er gebeurt. Te bizar.

Elizabeth heeft een ingeving en maakt een notitie in haar iPhone.

IRIS (CONT'D)

En pap moeten wij er dan bij zijn als je jezelf van kant maakt?

Iedereen valt stil. Elizabeth legt haar iPhone even weg.

Daar hebben ze nog niet over nagedacht.

ELIZABETH

Misschien moeten jullie het daar later over hebben?

IRIS

Nee ik wil het wel weten eigenlijk. Nu.

IVAN *
Ier. *

IRIS *
(tegen Jan) *
Nou? *

Iedereen kijkt verwachtingsvol naar Jan. *

JAN *
Ik weet dat nog niet Iris. *
Mag dat ook? *

IRIS *
Jij hebt toch alles tot in de *
puntjes al doordacht? *

PIEP, de oven gaat af. Niemand reageert. *

IRIS (CONT'D) *
Dus moeten we er nou bij zijn of *
niet? *

JAN *
Dat gaat niet zomaar Iris. Ik wil *
niet dat jullie problemen krijgen *
als ik er niet meer ben. *

De oven PIEPT weer. Gehuil is van boven te horen. Gestommel *
ook. Ivan en Elizabeth checken elkaar. Het is nu Ivans beurt. *

Hij staat op, met tegenzin en verwijdert zichzelf. *

IRIS *
Maar je viert je verjaardag dan nog *
wel? *

JAN *
Ja. *

IRIS *
Met een feest? *

PIEP PIEP. Elizabeth staat op en loopt naar de keuken om de *
lasagna te pakken. *

JAN *
Ja. *

IRIS *
En weet iedereen er dan van? *

JAN *
Nee. *
Het is gewoon een verjaardagsfeest. *

Ivan komt met een huilende Lola -in zo'n enorm lang *
slaapzakritsding- tegen zich aan gedrukt de kamer in. *

IRIS
Een afscheidsfeest!

*
*

Iris kijkt haar vader fel aan. Jan kijkt terug.

*

Elizabeth komt de woonkamer in met de warme schaal lasagna.
Ze schept op.

*
*

Pijnlijke stilte.

*

Iris neemt een grote slok wijn en veegt de vette lippen van
haar glas af.

*
*

16

INT. WERK IRIS - GLAZEN VERGADERRUIMTE - DAG

16

*

Ongeveer twintig collega's kijken aandachtig naar voren. Een
enkeling checkt nog wat op zijn telefoon of zet deze juist op
stil. Ook Hans, de oudere collega van Iris zit er.

Iris ziet er verzorgd uit en staat al voor hen. Samen met
haar baas.

Achter hen op een wit scherm worden feiten, foto's en stukken
video afgewisseld. Dan verschijnt de titel: 'Water for Life -
drought modeling in a deeply uncertain world'.

BAAS IRIS

As company we have the honor to
send a representative to the
upcoming *International Water
Conference*. Iris is our selected
representative and she will discuss
her latest case study. Because we
cannot and do not want to fly
everyone in, Iris will give you a
short version today.
She is a junior speaker, So I would
like to ask you all to give her
your remarks afterwards, so she can
sharpen her presentation if needed.

Iris neemt het stokje over.

IRIS

As you all know, water is vital.
Literally. The case study 'water
for life' makes this abundantly
clear.

Achter Iris op het scherm verschijnen klimaatmodellen.

For the past 5 years we have been
working closely together with our
South African colleagues, who have
gone through the 'Day Zero' drought
crisis in Cape Town, to collect
data.

(MORE)

IRIS (CONT'D)

Data to develop an *early warning system* forecasting drought. A model that can help us predict drought risks, adapt and to make arid regions more livable.

Iris heeft de smaakt te pakken.

IRIS (CONT'D)

In fact, the populists of this world should embrace and sponsor our forecasting models...

Collega's lachen om haar. Iris ontspant wat. Ze kan dit, ondanks alles. Ze is in haar element. Het gaat lekker. Haar baas kijkt tevreden toe. Geen gegaap of erg veel mensen op hun iPhones. Aandachtige blikken.

IRIS (CONT'D)

Because this is where it starts. It is the sources that have dried up, causing people to move. But yes between dream and deed ...

Met een druk op de knop geeft Iris opdracht aan de beamer om naar een model te gaan met een positieve grafiek.

IRIS (CONT'D)

With this forecasting system and adaptive management we can secure water and the access to water in the driest corners of this world.

In doing that, the life expectancy of a man in Turkana, one of the driest regions in Kenia, increases by ten years. At first he wouldn't live to be older than 50!

Iris kijkt naar haar collega Hans in het publiek, die haar ademloos aankijkt. Ze wisselen van blik.

IRIS (CONT'D)

(grapt)

Can you imagine, 50! That is the age one can stand on his own two feet here in the Netherlands.

...

We can secure life for future generations. Unless we don't want that. We just prefer to die.

Weer gelach, maar het lachen vergaat Iris. Ze vindt houvast in het heel stellig brengen van haar betoog en de enige die meer door lijkt te hebben is Hans.

IRIS (CONT'D)
 Okay, back to the models. We
 inserted the data in...

17 INT. HUIS JAN - AVOND

17

Iris zit met haar jas nog aan op de bank.

De TV staat aan, het geluid uit. Jan's leesboek, ligt op het tafeltje naast zijn stoel.

Iris kijkt de vertrouwde woonkamer rond. Niet zo goed wetend wat ze komt doen. Ze heeft niks speciaals te melden, zou haar vader van alles willen vragen, maar doet het niet.

Even blijft haar blik hangen op een oude foto. Een zwart-wit foto van een prachtige vrouw. Hij hangt een tikje scheef. Ze staat op van de bank en hangt de foto recht. Dan laat ze zich weer op de bank ploffen.

Jan komt de kamer binnen met twee flesjes bier. Hij neuriët iets als hij Iris het flesje bier aanreikt.

Blikwisseling.

IRIS
 Ik dacht, ik kom even langs.

Iris trekt nu dan toch haar jas uit. Neemt een grote slok bier.

Jan neuriët verder.

Iris bestudeerd haar vader en luistert.

Jan kijkt op een gegeven moment naar Iris om te kijken of ze al weet wat het is, maar dat is niet zo.

Iris beseft zich wat, ze pakt gauw haar telefoon erbij en opent de Shazam app.

Ze houdt haar telefoon dicht bij Jans hoofd zodat de app het kan opnemen. Ze spoort Jan aan om verder te neuriën. Wat hij doet.

IRIS (CONT'D)
 Nee dacht ik al.
 Hij pakt 'm niet.
 ...
 Waar zoek je het voor?

JAN
 Het zit al de hele dag in mijn
 hoofd. Het is iets van vroeger...Ik
 kom er maar niet op.

Iris houdt haar mobiel nogmaals bij haar vader.

IRIS
Doe nog 'ns.

Jan herhaalt het stukje. In plaats van Shazam te gebruiken, neemt Iris het stukje nu op met de dictafoon functie.

18 INT. HUIS IRIS - NACHT 18

Diep in de nacht. Iris achter haar laptop in bed. Een liedje op YouTube is hoorbaar, maar wordt ineens onderbroken door een reclame die je pas na vijf seconden kan wegklikken.

Iris zet snel het geluid op mute en speelt nog een keer het stukje wat Jan neuriede op haar iPhone af. Het lijkt erop, maar het is het niet.

19 INT. WERK IRIS - LIFT - OCHTEND 19

Iris stapt samen met haar oudere collega HANS in de lift. Iris voelt zijn blik aandachtig op haar rusten. Op het laatste moment springt er nog een man in de lift.

IRIS
Weet jij wat van muziek?

HANS
(haalt schouders beetje op)
Jah, redelijk.

IRIS
Zou je naar me willen luisteren als ik iets neurie?

Hans snapt het niet meteen.

IRIS (CONT'D)
Ik zoek de naam van een liedje maar ik kan het niet vinden.

HANS
Tuurlijk. Doe maar.

Iris schraapt haar keel en begint dan te zing-neuriën. De andere man in de lift, kijkt even om naar Iris, maar richt zijn blik dan weer voor zich uit.

Hans luistert aandachtig, pijnigt zijn binnenkamer op zoek naar een aanknopingspunt.

Het heeft iets heel intiems hoe dicht ze op elkaar staan in de RVS lift, het breekbare neuriën, het aandachtige luisteren, alsof het in een andere op zichzelf staande wereld gebeurt.

De lift stopt. De man stapt uit. Twee vrouwen voegen zich bij hun in de lift.

Als ze klaar is kijkt Iris hem vragend aan.

Hans neemt zijn tijd om goed na te denken.

HANS (CONT'D)

Lastig. Twee liedjes schieten me te binnen. *Everybody's Talkin'* van Harry Nilsson en, heel misschien door het schema, *Stuck in The Middle with You* van Stealers Wheel. Maar die is ook erg bekend door de cover door Robert Zimmerman, oftewel Bob Dylan. Maar ik weet het niet zeker.
De tijd van je ouders of niet?

IRIS

Ja. Kan je me ze mailen?

HANS

Gaat 't om je vader?
Wat je laatst zei in de kantine?

De lift stopt op hun etage. De vrouwen verlaten de lift.

IRIS

(snel)
Kan je me ze mailen?

HANS

Tuurlijk.

20 INT. WERK IRIS - DAG

20

Iris zit aan haar bureau te werken.

Een collega komt naar Iris toe en legt iets neer waar Iris naar moet kijken.

COLLEGA IRIS

Zou je hier vandaag over willen beslissen?

IRIS

Ja.

Iris telefoon licht op, een appje met een link van haar vriendin Laura. Iris opent het meteen:

Op de huizensite Funda staat een advertentie van haar ouderlijk huis. De advertentie staat er al weken op, aan de datum te zien.

Iris scrolt door de foto's heen. De voor haar zo vertrouwde ruimtes, plekjes maar dan allemaal met breedbeeldlens gefotografeerd en zo goed mogelijk gepresenteerd.

In plaats van naar de papieren op haar bureau te kijken, staat Iris abrupt op, ze ijsbeert heen en weer en probeert Laura te bellen; *voicemail*.

21 INT. TRAPPENHUIS - WERK IRIS - DAG 21

Iris raast de trap af terwijl ze een voice-message naar Laura inspreekt op haar telefoon.

IRIS

(hijgend)

"Opgelet! Altijd al willen wonen in een statig, architectonisch jaren '70 huis, met tal van originele details? Natuurstenen hal, grote glazen design schuifpui, split-level elementen. Omringt door een grote tuin. Dit pareltje aan de geliefde Statenlaan komt vrij. Maak nu een afspraak met de makelaar voor een bezichtiging."

Laura, welke kansloze frust schrijft deze meuk?

...

Heb je mijn kamer gezien? Het blauwe plafond hebben ze expres niet gefotografeerd. Zo kansloos dit allemaal.

Iris verzend het bericht, eenmaal onderaan de trap, loopt ze de centrale hal in. Even kijkt ze om zich heen, maar beent dan naar buiten en voegt zich bij een groepje mensen dat huiverig in de wind een poging doet tot roken. We zien door het glas dat Iris de foto's van Funda laat zien aan wie het maar wilt zien. Een man in pak biedt haar een sigaret aan.

22 EXT. SCHOOLGEBOUW - DAG 22

VERVALT.

23 EXT. HUIS JAN - DAG 23

Iris arriveert tegelijk met haar broer Ivan. Hij bellend op een fiets met kinderzitjes voor en achter. Ivan heeft haar niet aan zien komen lopen.

Terwijl Iris op hem wacht, vangt ze wat flarden op van het telefoongesprek.

IVAN

Nee dat komt echt goed.
Hé maar ik ben er.
Dus die twee stalen staande lampen.
De leren bank niet?
Nee ok.

Iris kijkt om zich heen, het valt haar nu pas op dat er een
TE KOOP bord aan het huis hangt en in de voortuin is geplant

IVAN (CONT'D)

De platenspeler kan dan wel toch.
We hebben echt heus wel ruimte
daarvoor. Het is Denon hè.
Nou ok.
Ja tot later.

Als Ivan zijn fiets op slot staat, draait hij zich om en ziet
Iris staan.

IVAN (CONT'D)

(betraapt)

Hai.

IRIS

Hoi.

IVAN

Naar binnen?

Iris knikt, ze volgt haar broer.

24 INT. HUIS JAN - DAG

24

Terwijl ze de hal in stappen, hun jassen uitrekken en
ophangen...

IVAN

... Het is echt bizar maar 't
begint al een beetje te wennen. Bij
jou ook?

IRIS

Nee.

Ze lopen door verder het huis in.

IRIS (CONT'D)

Hai pap.

JAN

Hai lieverd.

IVAN

Nou de bedoeling is dus dat we allebei onze namen op spullen plakken. En bij alle spullen waar onze beide namen opstaan gaan we loten. Toch?

JAN

Ja.

IVAN

Ik heb stickervellen laten maken.

Ivan haalt de vellen uit zijn tas. Het zijn er megaveel.

IRIS

Was het in de aanbieding of zo?

IVAN

Nee.

Ivan geeft Iris haar vellen.

IVAN (CONT'D)

Hé. Ier?

IRIS

Ja.

IVAN

Ik heb van jou nog geen voorkeursdatum doorgekregen. Zou je dat willen doen?

IRIS

Nu?

IVAN

Ja ik zou dat best wel fijn vinden. Dan hebben we dat tenminste gehad.

Iris kijkt beide mannen even aan.

En pakt dan haar smartphone, opent daarop de agenda.

Ze staart er een beetje naar. Ivan bemoeit zich ermee, wijst een datum aan.

IRIS

Direct na het feest. In die nacht? 28 november zelf?

*

IVAN

Ja, bijvoorbeeld.

IRIS

Ja prima dan kan ik.

IVAN

Mooi.
Dat geeft ook rust toch pap?

Jan knikt lichtjes.

IVAN (CONT'D)

Ik begin boven goed.

IRIS

Prima.

Ivan verdwijnt met zijn stickervellen naar boven.

Jan gaat in zijn leren fauteuil zitten en kijkt Iris verwachtingsvol aan.

Iris loopt met haar stickervellen rond. Ze kijkt om zich heen. Naar de klok. De televisie. De bank. De muziekinstallatie, de platenspeler. Weer naar haar vader.

JAN

Wil je wat drinken?

IRIS

Nee ik ben ok.

Iris frunnikt het eerste stickertje van haar vel af en plakt deze op het rode trapautotje.

JAN

Dacht ik wel.

IRIS

Ik begin ook even boven denk ik.

JAN

Zal ik anders naar buiten gaan?

IRIS

Nee hoor dat hoeft niet.

JAN

Jawel volgens mij is dat beter.

Iris ziet hoe Jan uit de stoel omhoog komt en naar de hal gaat.

25

INT. HUIS JAN - WERKKAMER BOVEN - DAG

25

Iris ziet op de werkkamer de twee staande stalen lampen, waar Ivan het net telefonisch over had. Ze ziet dat hij inderdaad op allebei stickertjes heeft geplakt. Iris plakt haar naam ook op allebei de lampen.

Ivan komt de kamer in.

IVAN
Waar is papa naar toe?

IRIS
Weet ik niet.

Iris ziet Ivan scannend naar de twee lampen kijken.

IVAN
De kleding van mamma is er gewoon
nog steeds.
Wist je dat?

Iris knikt, maar is er met haar gedachten niet helemaal bij.
Het is meer op de automatische piloot dat ze meedraait en
haar stickers plakt.

Stilte.

IVAN (CONT'D)
(Plots)
Ik denk dat ik erbij wil zijn.

IRIS
Waarbij?

IVAN
Pap zijn einde.

Iris slikt. Ze kijkt haar broer opeens recht aan.

IRIS
Dat kan toch helemaal niet?
Dat zei pap zelf.

IVAN
Niemand hoeft het te weten. We
kunnen hem toch niet alleen laten
gaan?
...
Jij hoeft er niet bij te zijn hoor.

Iris zwijgt. Ze probeert een sticker los te peuteren van haar
vel, maar het lukt niet goed. Als ze de sticker eindelijk los
heeft plakt ze hem op een klein schilderij'tje, dat niet
lelijk is, maar wel duidelijk door een hobbyist gemaakt is.

Ivan kijkt er naar.

Stilte.

IVAN (CONT'D)
Was je beneden al uit gestickerd?

IRIS
Ja.

IVAN

Zo snel?

IRIS

Ik hoef niet alles te overleggen.

Ivan valt stil. Touché.

26 INT. HUIS JAN - SLAAPKAMER JAN - DAG 26

Iris ziet de kledingkast in de hoek van de kamer staan. Ze loopt naar de kast en opent hem. De kleding van haar moeder hangt inderdaad nog netjes in de kast.

Iris stapt de kast in. Hurkt tussen de kleren en probeert vanuit haar schuilplaats de kastdeuren dicht te trekken.

Stilte.

27 INT. HUIS IRIS - AVOND 27

VERVALT.

28 EXT. BEGRAAFPLAATS - INGANG - DAG 28

Veel bomen, natuurrijke omgeving. Iris, in een werk outfit, is er al. Ze draalt wat bij de ingang. Ze ziet een man van ongeveer dertig arriveren, zijn fiets op slot zetten. Hij heeft een tas bij zich. Iris knikt vriendelijk naar hem terwijl hij de begraafplaats opgaat.

Dan arriveert Jan in de vertrouwde Mitsubishi. Hij parkeert.

Iris loopt naar hem toe om hem te begroeten.

JAN

(kijkt om zich heen)
Gezellig.

IRIS

(ironisch)
Ja optie drie, wellicht is dit je plek.

JAN

Juist.
(Knikt naar Iris haar kleding)
Jij kon weg van werk?

IRIS

Ja lunchpauze...beetje frisse lucht kan geen kwaad.

Jan neemt de omgeving in zich op.
Stilte.

JAN

En Ivan?

IRIS

Een informatiefolder
halen...plattegrond enzo.

Ivan komt hun tegemoet lopen vanaf de begraafplaats,
papierwerk in zijn hand. Hij zwaait, of ze komen.

29

A. EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

29

Iris, Ivan en Jan wandelen langs de graven. Ivan bladert al
lopend door de informatie folder.

IVAN

(bladerend in folder)

Dit is de laatste begraafplaats in
de buurt.

...

Het is al een vrij oude
begraafplaats, mooie oude bomen,
veel groen en beschut.

...

Er zijn nog een paar plekken
beschikbaar.

Op hun route langs de graven, is een nieuw gat gegraven. De
verse, donkere aarde vormt een kleine berg naast het gat. Jan
loopt er naar toe om een kijkje te nemen.

IVAN (CONT'D)

Ik hoop echt dat we hier een
geschikte plek vinden. Anders weet
ik het ook niet meer.

...

Dan wordt het verder rijden, maar
dat lijkt me niet handig...

Iris houdt haar broer tegen en neemt hem apart terwijl Jan
verderop in het diepe graf kijkt.

IRIS

Heb je er weleens aan gedacht dat
Pap misschien helemaal niet
begraven wil worden?

...

Ik bedoel, mama hebben we ook niet
begraven.

Ivan kijkt zijn zusje aan. Even weet hij niet goed wat hij
moet zeggen.

IVAN

Ja, nou ik geef hem de optie. En de kinderen hebben een plek nodig waar opa is. Anders snappen ze er geen reet van.

IRIS

Nou laten we dan gelijk een plekje bij de ingang doen...wel zo makkelijk toch.

Impasse.

Ivan loopt weg en gaat bij Jan kijken. Iris volgt langzaam. Alledrie staren in de diepte. Enkel het geruis van de hoge bomen. De dood komt binnen.

JAN

Het is ontzettend diep.

IVAN

Waarschijnlijk is het een dubbelgraf.

...

Soms laten ze ruimte, zodat er nog iemand bovenop begraven kan worden geloof ik.

Stilte.

In verte, in de achtergrond, maakt de man van dertig een graf schoon. Hij ververst de bloemen.

B. EXT. BEGRAAFPLAATS - INGANG - DAG

Iris, Ivan en Jan, lopen verder over de begraafplaats, richting de ingang/uitgang.

IRIS

(Gespeeld opgeruimd)
En pap, wat denk je?

JAN

Cremeren. Dit is niks.

Ivan houdt zijn pas. Hij is duidelijk teleurgesteld.

IVAN

Weet je dat zeker Pap?

Jan kijkt even naar Ivan.

JAN

Wat doet het er ook toe! Ik ben er dan niet meer. Het is wat jullie goed vinden. En als jullie jezelf hier af en toe naar toe zien gaan; dan doen we dit.

Iris is opvallend stil. Dan geeft ze haar vader een kus op zijn wang.

IRIS

Ik moet ervandoor.

(richt zich tot Ivan)

Ik heb een afspraak, breng je mij even terug?

Iris knikt met haar hoofd naar de geparkeerde auto's.

Aangekomen bij de auto geeft ze een ruk aan het portier, deze zit echter nog op slot.

Iris kijkt om naar haar broer, die Jan kust, hem de folder in de handen drukt en dan snel de auto open bliëpt.

Iris schiet de auto in. Weg van deze plek.

30

INT. WERK IRIS - DAG

30

Iris zit achter haar bureau. Op haar computerscherm flikkert de cursor halverwege een regel tekst in een groot verslag.

Ze staart naar het verslag op haar scherm. Ze duwt de cursor vooruit door gedachteloos op de spatiebalk te tikken.

Dan klikt ze haar mail open en opent de mail van haar collega. Hierin staan drie youtube linkjes. Iris klikt op de eerste en een scherm met youtube opent zich.

Iris zet snel haar koptelefoon op en luistert naar een gruzige zwart-wit uitvoering van Harry Nilssons klassieker. Om haar heen is iedereen druk aan het werk. Het lijkt haar te ontroeren.

Het lijkt ook alsof de tekst van het nummer naadloos over haar vaders keus zou kunnen gaan.

Iris ziet haar baas haar werkplek weer in komen lopen.

Ineens doet Iris de koptelefoon af, grist haar spullen van het bureau bijeen en loopt naar de glazen cabine van haar baas. Ze klopt en gaat naar binnen.

We blijven achter op haar werkplek. Harry Nilsson speelt door en we blijven dit nummer horen.

Op de achtergrond zien we een gesprek tussen Iris en haar baas. Het duurt niet lang, maar het is duidelijk dat Iris' baas alle begrip heeft voor haar mededeling. Ze raakt Iris' schouder even aan.

Een reclame knalt er na Nilsson in. Het is een oppervlakkige commercial voor een automerk met een aantrekkelijke vrouw, die alle bordjes (als carrièretijger, als moeder, als dochter, als sportief typetje etc.) spreekwoordelijk hoog weet te houden dankzij de krachtige en energiezuinige motor.

Iris gaat de cabine van haar baas uit en loopt richting de lift. Iedereen van de afdeling heeft in de gaten dat er wat bijzonders gebeurt en kijkt haar kant op.

31 EXT/INT. HUIS JAN - NACHT 31

Iris gaat met een weekendtas het donkere huis binnen. Jan, die afkomt op het geluid van de deur, doet het licht in de hal aan. Ziet dan Iris.

JAN
(doelend op haar tas)
Ga je op reis?

IRIS
Nee.
...
Ik trek bij je in.

JAN
Waarom?

IRIS
Daarom.

Iris geeft haar vader een vluchtige kus op zijn wang en wil langs hem lopen, maar Jan gaat net voor haar staan. Als Iris een stap opzij zet, zet Jan ook snel een stap opzij. Een ritueel tussen vader en dochter.

IRIS (CONT'D)
Pap..

Jan steekt zijn handen in de lucht, ten teken dat hij zich overgeeft. Iris snelt naar haar oude kamer.

32 INT. HUIS JAN - KAMER IRIS - NACHT 32

Iris kijkt vanaf een matras naar het plafond van haar oude meisjeskamer. Ze heeft het ooit donkerblauw geschilderd.

Er hangen meerdere glow in the dark sterren en manen. Met de zaklampfunctie van haar iPhone verlicht ze de sterren om ze op te lichten.

Ze kijkt ernaar tot ze volledig uitgedoofd zijn om ze dan weer aan te zetten.

33

A. INT. HUIS JAN - KEUKEN - DAG

33

Iris, aangekleed, maar nog natte haren van het douchen, trekt de koelkast open en checkt wat er is.

Ze ziet dat haar vader een absurd grote voorraad kwark heeft ingeslagen. Ze pakt de kwark even en het valt haar op dat de houdbaarheidsdatum voor de verjaardag van Jan ligt.

Snel plaatst ze het bakje terug. Ze schenkt koffie in twee kopjes en neemt deze mee. Ze hoort een vaag mechanisch geluid en gaat ernaartoe.

B. INT. HUIS JAN - WERKKAMER - DAG

Iris opent met twee kopjes koffie de deur en ziet dat haar vader zichzelf in het zweet werkt op een nieuw ogend crossfit apparaat, waarbij hij zijn armen en benen heen en weer beweegt. Het levert een flink zoemend gemaal op.

JAN

Ik kom zo.

Jan gebaart dat ze de koffie wel mee kan nemen, dat hij er zo aankomt.

C. HUIS JAN - GANG/WOONKAMER - DAG

Met de twee koffiekopjes loopt Iris door de lange gang, ze gaat de woonkamer in.

Daar valt het haar nu pas op dat het er ongelofelijk leeg is. Meer dan de helft van de meubelen is weg. Op de vloer zijn plekken zichtbaar, waar zware meubels jarenlang hebben gestaan.

Prominent aanwezig is nog wel Jans favoriete zwartleren stoel. Iris zet Jans kopje op de leuning van de stoel en drinkt die van haar snel op.

34

INT. KRINGLOOPWINKEL - DAG

34

Iris loopt met grote zoekende ogen door de kringloopwinkel, waar wat mensen naar koopjes scharrelt.

Ze komt langs de serviesafdeling waar ze een studentikoos meisje van begin twintig naar een aantal glazen ziet kijken.

IRIS

Neem je die?

STUDENTE

Sorry?

IRIS

Die glazen.

...

Nee?

Iris neemt de verbouwereede studente, voorzichtig de glazen uit handen en laat haar achter.

Iris loopt verder en komt bij de meubelafdeling waar gammele Ikea kasten, oude tafels en kinderstoelen staan.

Maar te midden van die afgeleefde zoi prijkt ook een donkerbruine leren bank, waar een moeder op zit te bellen. Haar zes jaar oude kind springt op en neer, gebruikt het als een trampoline.

MOEDER

(in telefoon)

Nee er moet echt iets gebeuren.

Die nachten zijn gewoon heilig.

Dat is gewoon een grens die ik trek.

Iris loopt ernaartoe, vangt nog net op wat de vrouw in haar iPhone zei, maar ziet dan ook haar oude, met riet gevlochten poppenwagentje staan. Ze neemt het in haar loop naar de leren bank mee.

IRIS

(tegen het meisje)

Doe je dat thuis ook?

Het meisje stopt met springen. Iris ziet dat ze zanderige, ingedrukte plekken in het leer veroorzaakt.

IRIS (CONT'D)

Kom d'r eens af.

Het meisje kijkt bedremmeld naar haar bellende moeder om te zien wat van haar verwacht wordt.

IRIS (CONT'D)

Ja ik heb het tegen jou.

Je springt met laarzen op een bank die niet van jou is. Vind je dat normaal?

MOEDER

(in telefoon)

Ik bel je zo. Moet effe ingrijpen hier.

Wat is er?

IRIS

Laat je haar thuis ook met schoenen op de bank springen?

MOEDER

Hoezo?

IRIS

Omdat dit mijn bank is.

MOEDER

Waarom staat die hier dan, met een vraagprijs erop?

IRIS

Een misverstand met mijn broer en vader, ze hadden mij erin moeten betrekken, mij moeten vragen of ik het niet vergeten was. En nu staat ie ineens al hier.

MOEDER

En dat geeft jou het recht om zo tegen mijn kind te praten?!

IRIS

Ja, eigenlijk wel ja.

MOEDER

Doe 'ns even normaal.

Het wordt Iris te veel. Die vrouw wil haar gewoonweg niet begrijpen, alsof ze het erom doet.

IRIS

Doe zelf normaal.
En hou je fokking kutkind in de gaten.

Het meisje pruilt van angst met haar lip en zoekt bescherming achter haar moeder.

MOEDER

Naja. Kom maar hier Liv. Die vrouw is niet helemaal honderd. Dat zie je wel vaker op dit soort plekken.

Iris beseft dat ze veel te ver is gegaan en gaat met de glazen en het poppenwiegje naar de balie, waar ze haar uitbarsting mee hebben gekregen en haar defensief staan op te wachten.

IRIS

Dit is van mij.

...

Die bank daar ook, maar ik heb nu even geen auto om die mee te nemen, dus die zou ik later willen ophalen. Met nog wat andere spullen.

...

De glazen mogen ook daarbij.

Iris legt alle spullen die ze verzameld heeft op de balie.
Het poppenwiegje houdt ze apart.

MEDEWERKER

Dat is dan 3,50.

IRIS

Nee, ik bedoel hij is echt van mij.
Ik heb hem gekregen van mijn vader
toen ik vier werd.

MEDEWERKSTER

3,50.

Iris loopt met de poppenwagen naar de uitgang.

Maar de manager vangt haar op, spert haar de weg naar buiten.

MANAGER

Wat is er aan de hand mevrouw?

IRIS

Dit is mijn poppenwagen en die neem
ik weer mee.

MANAGER

U kunt niet zomaar lukraak dingen
aanwijzen en meenemen.

IRIS

Lukraak?
Lukraak!
Die bank, die glazen, deze wagen:
het is allemaal van mijn familie.

MANAGER

Uw familie?

IRIS

Ja, familie Buijs.

MANAGER

Ah juist, ja dan hebben we, als ik
het goed heb, een afspraak gemaakt
met uw vader en broer...

IRIS

Dat is dus een misverstand, dat zei
ik net ook al tegen haar.
Heel vervelend ook voor jullie.
Dat snap ik best.
Maar ik ken deze spullen al meer
dan 20 jaar. Mijn halve jeugd staat
hier.
En nou ga ik ervandoor.

MANAGER

Ik kan geen uitzonderingen maken.
We hebben een deal met uw broer.

IRIS

Een hele slecht deal voor mij ja.
Dat begrijpt u toch ook wel. Ik
wist niet dat alles al zo snel weg
zou zijn. Hij is mij vergeten te
bellen denk ik...

MANAGER

Dat is inderdaad heel vervelend,
maar we kunnen geen uitzonderingen
maken. 3,50.

Iris pakt kwaad haar portemonnee erbij en haalt er kleingeld
uit. Het is niet genoeg.

IRIS

Pinnen?

MEDEWERKER

Onder de 10 euro, is het 0,50 cent
extra.

Ze propt alle munten weer terug in haar portemonnee en pint.
Als het pinapparaat het gerustellende piepje laat klinken ter
akkoord, loopt Iris snel weg.

35

EXT. KRINGLOOPWINKEL - DAG

35

Iris loopt met de poppenwagen weg. De ex-verslaafde
medewerkster komt haar achterna rennen met een hemeltje wat
bij de poppenwagen hoort.

MEDEWERKSTER

Mevrouw!

Iris reageert niet, weg hier.

MEDEWERKSTER (CONT'D)

Mevrouw. U vergeet wat.

Iris draait zich om. Ziet schuld bewust het hemeltje in de
handen van de tanige, door het leven fors getekende vrouw.

IRIS

Sorry.

MEDEWERKSTER

Dat is ok meid.
Hier.
Zonde als ie niet compleet is.

IRIS

Dankjewel.

En Iris maakt zich uit de voeten met de poppenwagen.

36

INT. HUIS JAN - DAG

36

Iris hangt in haar vaders vaste stoel. De enige echt gemakkelijke plek die er nog is. De poppenwagen naast haar. Ze duwt en trekt hem zachtjes heen en weer.

Jan komt de kamer in. Hij heeft gedoucht, de krant bij zich.

JAN

Daar zat geen stickertje op.

IRIS

Nee.

JAN

Ik wist niet dat je daar nog steeds aan gehecht was.

IRIS

Wist ik ook niet.

En Iris voelt dat hij zich in zijn stoel wilde nestelen.

Ze staat op.

Jan wil gaan zitten. Iris laat zich snel terugvallen in de grote stoel, waardoor ze samen in de stoel terechtkomen. Ongemakkelijk dicht op elkaar.

Iris trekt zich er niks van aan.

IRIS (CONT'D)

Ik heb onderzoek gedaan naar dat liedje.

JAN

En heb je 't gevonden?

IRIS

Misschien.

Iris zoekt de twee liedjes op haar telefoon op. Eerst moeten ze een tamelijk onnozele reclame afwachten waarin een dagcrème wordt aangeprezen die je huid compleet vernieuwt.

Harry Nilssons klassieker klinkt. Na tien seconden:

JAN

Nee dit is hem niet.

IRIS

En deze?

Stuck in the Middle with You start. Ze luisteren er iets langer naar.

JAN

Mooi.

Iris kijkt hoopvol naar haar vader.

JAN (CONT'D)

Maar nee.

IRIS

Jammer.

JAN

Het is wat vrolijker. Meer
melodieus. Niet zo talig.
We hebben het echt grijs gedraaid.
Stom dat ik er niet op kan komen.

IRIS

Was het een nummer van jou en mama?

Jan knikt.

JAN

Ja.

...

Ik weet ook niet hoeveel liedjes
jullie willen horen.

Nu pas dringt het tot Iris door dat Jan het nummer voor zijn
begrafenisceremonie zoekt.

JAN (CONT'D)

Ik zal Ivan vragen hoe lang ervoor
staat.

IRIS

Wat ga je eigenlijk doen vandaag?

JAN

Wat ik altijd doe.
Moet je eigenlijk niet 'ns naar je
werk?

IRIS

Nee eventjes niet.

JAN

Ben je ontslagen?

IRIS

Nee.

JAN

Waarom doe je dit?

IRIS

Om bij jou te zijn natuurlijk.

Jan en Iris tegenover elkaar.

IRIS (CONT'D)
Ik heb alle tijd pap.
Leg het me maar uit.

Jan kijkt haar aan, lijkt te weten dat het hem toch niet gaat lukken met woorden.

Maar hij blijft haar blik beantwoorden, alsof hij dat verplicht is aan haar.

IRIS (CONT'D)
Nou.

Maar Jan komt met niets.

IRIS (CONT'D)
Nee?
Niets?

Iris blijft haar vader ook aankijken.

Het wordt een rare *stare down* en allebei lijken ze niet van plan om te wijken.

Dit moment duurt. Een geladen stilte.

37 INT/EXT. HUIS JAN - TUIN - NACHT

37

Jan ruimt de eettafel af. Restanten avondeten. Hij kijkt even naar Iris die in de weer is met een doos met spullen.

Iris hangt een lijst terug in de hal, pakt dan de overige spullen onder haar arm en loopt de woonkamer in. Ze zet de wijnglazen op tafel naast Jan en loopt met de schommel onder haar arm, door de schuifpui naar buiten de tuin in.

Met wat moeite, door te springen en een plantenbak als opzetje te gebruiken, weet ze de schommel te bevestigen aan zijn haken. Ze gaat op de schommel zitten.

Stilte.

Iris kijkt naar haar vader, die nu de tafel afneemt met een doekje.

38 INT. HUIS JAN - WOONKAMER - DAG

38

Jan ligt voor apegapen in zijn stoel. Hij hangt er doods in. Naast hem op de vloer een bakje kwark waar een lepel naast ligt.

Tegenover hem zitten Iris en Ivan naast elkaar op de grond. Ze dragen allebei een paar blauwe plastic handschoenen.

Iris kijkt naar hun vader, die zich dood houdt. Ze forceert zich het beeld echt in zich op te nemen, om te ervaren wat ze ziet.

Dan kijkt ze haar broer vragend aan: wat nu? Hij heeft het niet door. Ivan maakt een gestreste indruk en probeert zijn iPhone aan te krijgen. Door de handschoenen werkt het touchscreen niet goed. Iris kijkt opzij en ziet hem kloten.

IRIS

Zullen we 't hierbij laten?

Niemand reageert. Jan zit nog in zijn rol. Ivan tikt driftig een notitie in.

IRIS (CONT'D)

Er gaat een groot acteur aan je verloren, papa.

Ivan gniffelt ondanks alles.

IRIS (CONT'D)

Kom maar weer overeind.

Jan gaat rechtop zitten. Hij kijkt eerst Ivan en dan Iris aan.

JAN

En hoe is dat voor jullie?

IRIS

Superleuk.

JAN

Was het voor jou ook ok Ivan?

IVAN

(afwezig door multitasken)
Ja zeker.

JAN

Dat opeten van die bak kwark, moet ik nog wat meer oefenen. Het moet in één keer helemaal op, anders werkt het misschien niet goed.

IVAN

Juist, ik haal dan nog wel wat extra kwark.

IRIS

En wat is nou het eerste wat we moeten doen als we je in de ochtend vinden?

IVAN

Dat heb ik toch beschreven.

IRIS

Ja maar het helpt me om het me nu even voor te stellen. Gewoon dubbelcheck.

IVAN

Heel belangrijk is dat je echt zeker weet dat papa dood is, hem niet aanraakt, maar dat je meteen de huisarts belt. Die belt dan de politie. Die volgorde is cruciaal.

IRIS

En hoe weten we dan zeker dat je dood bent Pap, als we je niet mogen aanraken?

Ivan kijkt vragend naar Jan. Als er niet gelijk een reactie komt, bedenkt Iris zich nog iets.

IRIS (CONT'D)

En waarom doen we die handschoenen pas binnen aan.
Dan zitten er toch al vingerafdrukken op de deurklink en in het halletje.

Ivan schrikt.

IVAN

Je hebt helemaal gelijk!

Jan knikt.

IVAN (CONT'D)

We moeten ze mee nemen naar huis en buiten op de stoep aandoen.
En voor de zekerheid in de voortuin in een plastic zakje een extra lading ophangen.

IRIS

Maar..

IVAN

Dat is dan meteen een reminder. Die zak. Mocht je ze niet aanhebben.

IRIS

...het hele huis zit toch vol vingerafdrukken. Er is net een feest geweest.
Moeten die ook allemaal de hele avond met latex handjes partyen? Lekker verdacht.

Ivan beseft dat ze ook hier een heel sterk punt heeft.

IVAN

Goed punt. Toch staat 't op internet dat je enorm voorzichtig moet zijn. Je wil echt niet opgepakt worden.

JAN

Een filmpje opnemen wordt ook veel gedaan. Waarin je verklaart dat je leven voltooid is. Dat niemand je dwingt. Het je eigen keuze is en niemand je erbij helpt. Dit staat ook in de wilsbeschikking...

*
*
*
*
*

Jan trekt het kleine bijzettafeltje naast hem, iets naar zich toe.

JAN (CONT'D)

...die zal ik op dit tafeltje leggen.

Iris en Ivan vallen even stil. Jan verrast hen met zijn kennis/voorbereiding.

IVAN

Ja.

Ivan noteert het meteen.

IVAN (CONT'D)

Ier wat vind jij?

Iris staat op.

IRIS

Ik pak even wat te drinken.

Ze loopt richting de keuken.

IVAN

Doe mij maar een biertje.

...

(richt zich weer tot Jan)

Wil je dat filmpje ook oefenen nu of wil je dat alleen doen?

JAN

(roept Iris na)

Ik wil ook wel een biertje.

...

Dat filmpje kan later wel...

In de keuken pakt Iris, met de blauwe plastic handschoenen nog aan, de biertjes uit de koelkast. Ze checkt hoe 't met de kwark is, maar ziet die niet liggen. Ze verschuift een zak appels om te kijken of het daar achter ligt, maar het is er gewoon niet.

Met de biertjes in haar hand wil ze teruglopen naar de woonkamer als ze een vrouw door het glas naast de voordeur naar binnen ziet turen. Even kijkt Iris de vrouw aan, dan gebaart ze met de biertjes nog in haar hand dat ze eraan komt. Ze zet de biertjes snel op het aanrecht en loopt naar de voordeur.

39

INT. HAL HUIS JAN - DAG

39

Iris, met de blauwe handschoenen nog aan, opent de voordeur.

IRIS
Goedemiddag.

GEÏNTERESSEERDE VROUW
Hai goedemiddag.

Iris laat een stilte vallen.

GEÏNTERESSEERDE VROUW (CONT'D)
Wij zijn zeer geïnteresseerd in dit
huis.

Iris kijkt de vrouw even niets begrijpend aan. De vrouw wijst op het TE KOOP bord in de voortuin.

GEÏNTERESSEERDE VROUW
Mijn man en ik bedoel ik.
En onze kindjes. Wij allemaal.

De vrouw glimlacht vriendelijk. Iris ziet haar kans en gaat aan.

IRIS
Kom anders even binnen.

GEÏNTERESSEERDE VROUW
Wow als dat zou kunnen, te gek.
We komen uit Amsterdam en we zijn
met zijn vijven.

IRIS
Wat leuk. En wat een levendigheid
zou hier dan komen.

GEÏNTERESSEERDE VROUW
Ja zeker.

IRIS
Nou dit is dus de hal.
De stenen vloer is van natuursteen.
Stel dat je steen wat ouderwets
vindt of iets frissers wilt, kan je
de stenen natuurlijk gewoon laten
vervangen voor iets anders. Het is
twee centimeter dik, toch pap?

JAN (O.S.)

Wat?

IRIS

De vloer bestaat uit twee
centimeter dikke natuurstenen
tegels toch?

*

JAN (O.S.)

Ja.

Iris gebaart de vrouw verder te komen.

IRIS

(over haar schouder terwijl
ze de keuken inlopen)
Wilt u misschien iets drinken?

De keuken:

Ivan komt polshoogte nemen terwijl Iris haar volledige
aandacht aan de vrouw schenkt.

GEÏNTERESSEERDE VROUW

Nee hoor, dat hoeft niet.
Dank je.

IRIS

Nee?

...

Nou de keuken is helemaal up to
date naar de laatste keukendesign
maatstaven. Mijn vader mag dan oud
zijn, hij is nog wel bij de tijd.
Er is hier een zee van ruimte. En
het is ook gewoon zo'n heerlijk
jaren '70 tophuis dat met zijn
design nooit gaat vervelen.

(ze ziet dat Ivan
polshoogte is komen
nemen)

Toch Ivan?

Ivan probeert onopvallend zijn blauwe handschoenen uit te
doen. Maar het gaat niet makkelijk.

IVAN

Ja.

IRIS

Deze mevrouw is geïnteresseerd.

IVAN

(Subtiel, doch dwingend)
Ier, kunnen we dit niet beter door
de makelaar laten afhandelen?

De vrouw reikt Ivan haar hand ter begroeting, die Ivan met de blauwe handschoenen nog aan zo nonchalant mogelijk probeert te schudden.

IRIS

Ja maar waarom niet. Ze is er nou toch.

Ivan ziet dat de vrouw naar de blauwe handschoenen kijkt. Hij trekt ze nu hardhandig uit en werpt ze luchtig in de prullenbak.

IVAN

(Glimlachend)
Schoonmaak...

De vrouw kijkt Ivan aan, maar voordat ze iets kan zeggen, loodst Iris de vrouw door de keukendeur de tuin in. Ivan volgt op de voet en gebaard, zo onopvallend mogelijk, dat Iris moet kappen.

IRIS

De tuin is beschut. Mooi terras en daar veel gras om op te spelen. Ideale plek om te barbecueën. Genoeg ruimte voor alle fietsen. Schommel uit onze jeugd hangt er zelfs nog, als mijn broer hem niet toch heeft ingepikt. Even kijken.

Iris negeert de blikken van haar broer en loopt verder de tuin in.

IRIS (CONT'D)

Nee hij hangt er nog.
Dan gaan we naar de woonkamer.

De vrouw raakt overdonderd als ze langzaam maar zeker realiseert waarin ze terecht is gekomen.

De woonkamer:

IRIS (CONT'D)

Tada. Joekel van een ruimte. Zie je het grafische lijnenspel? Dubbele glazen. Je stookt je niet ongans. Gewoon het hele plaatje. Niets meer, niets minder.

GEÏNTERESSEERDE VROUW

En wat is de reden van verkoop als ik zo vrij mag zijn om dat te vragen?

Iris haar oogt valt op de het crossfitapparaat dat naar beneden is gesleept aangezien er genoeg ruimte is en prijkt nu pontificaal in de ruime woonkamer

IRIS

En de crossfit, blijft die pap?

JAN

Ja lijkt me wel.

IRIS

Ter overname. Top ding. Maar daar komen we wel uit.

GEÏNTERESSEERDE VROUW

Ik eh. Denk dat het ook wel goed is om een andere keer met de makelaar...

IRIS

Nee nergens voor nodig. Kijk lekker verder.

Jan in zijn stoel, drinkt van het bier, dat hij inmiddels maar zelf heeft gepakt. Hij kijkt verwonderd naar zijn dochter. Ivan totaal overdonderd weet niet meer hoe hij dit recht moet fietsen en gaat erbij zitten.

IRIS (CONT'D)

En zie hier de man die hier toch ook de helft van zijn leven heeft gewoond. Als je nog prangende vragen hebt.

Dit is mijn vader Jan.

Hij gaat hier sterven.

Op 28 november.

Precies op deze plek waar we nu staan.

Komt dat een beetje uit qua moment van overdracht?

Of moet je eerst nog wat in Amsterdam verkopen? Maar dat is eigenlijk gewoon een formaliteit toch. Met die *crazy* woningmarkt.

*

De spanning is om te snijden.

De geïnteresseerde vrouw kijkt hulpeloos van Iris naar Jan, naar Ivan. Ivan springt op en begeleidt de verwarde vrouw naar de voordeur. Hij werpt een dodelijke blik in Iris haar richting.

Iris blijft in de woonkamer staan.

IRIS (CONT'D)

Wat, zo is het toch?

Ik heb toch niets gelogen.

Jan kijkt vanuit zijn stoel met wat ironie in zijn ogen naar Iris. Ze horen Ivan de zware voordeur dichttrekken. Nog wat stemmen buiten. Dan stilte.

Ivan lijkt niet meer terug te komen.

40

INT. HUIS JAN - WOONKAMER - AVOND

40

Iris werkt zich in het zweet op het crossfitapparaat in de woonkamer. Hard strapt ze de pedalen onder zich weg.

Ineens staat Ivan in de kamer, hij oogt kwaad en dronken.

IVAN

Eruit!

Hij probeert Iris van het crossfitapparaat te trekken.

IRIS

Blijf van me af.

Iris duwt haar broer weg en trapt nu nog harder de pedalen onder zich vandaan.

IVAN

Wegwezen hier!

Ivan geeft niet op, Iris moet en zal van dat apparaat afkomen. Maar Iris draait zich vlug weg en kijkt haar broer met een combinatie van verbazing en minachting aan.

Ivan stormt naar boven. Zijn voetstappen bonken luid hoorbaar over de bovenverdieping. Iris trapt als in trance door op het apparaat.

De deur vliegt weer open, Ivan staat hijgend met Iris haar weekendtas in zijn handen. Als hij aanstalten wil maken om haar spullen naar buiten te gooien, vliegt Iris van de crossfit af en rukt ineens hard de tas uit Ivans handen maar die is niet van plan los te laten, waardoor er een bizar trekspel ontstaat.

IVAN (CONT'D)

Ik vond het al een heel slecht idee dat jij weer thuis ging wonen.

IRIS

Nee jij zit vol goede ideeën! Jij helpt papa liever zijn graf in hèn.

IVAN

Niet! We hebben toch afspraken gemaakt over hoe we dit zouden doen?

IRIS

Ja. even een update: ik ben hier.

*

Ivan krijgt het nu echt te kwaad.

IVAN

Dus je denkt dat jij hem wel even op andere gedachten kan brengen als je maar genoeg tijd met hem doorbrengt.

IRIS

A: dat is helemaal niet zo en
B: stel dat het zo is, wat zou daar in godsnaam verkeerd aan zijn?

IVAN

Gaan we nou serieus lopen A'en en B'en!

IRIS

Wat maakt dat nou uit!

Jan komt op het geluid af. Ineens laat Iris onverwacht los waardoor Ivan naar achter valt.

JAN

Wat doe jij hier?

IRIS

Goede vraag pap.
Wat doe jij hier eigenlijk?

Ivan krabbelt overeind.

IVAN

Wat ik hier doe?
Wat ik hier doe!
Jij wil toch dat alles blijft zoals het was.
Dus wat doe jij hier eigenlijk?

Iris slikt. Ze hebben dus echt contact met elkaar over haar.

IRIS

Bij papa zijn.
Nu het nog kan.

Ondanks zijn dronkenschap komt dit toch binnen bij Ivan.

IVAN

En wil je dat papa?

Jan geeft niet meteen antwoord. Iris kijkt hem met spanning aan. *

IVAN (CONT'D)

(raast door) *
Nou je merkt het, Iris.
Zo enorm gewaardeerd word je hier.

...

(MORE)

IVAN (CONT'D)

We houden ons gewoon aan het draaiboek, dat geeft rust. Toch papa.

JAN

Jongens, zullen we het gezellig houden?!

*

Ivan let niet op Jan.

IVAN

Het is vast heel lastig voor je om het je te beseffen maar het gaat niet alleen om jou Iris.

Beat. Iris slikt.

Uit het niets vliegt Iris naar voren en geeft Ivan een harde klap. Dan stormt ze het huis uit.

41

EXT. SQUASH HAL - AVOND

41

Iris loopt met versnelde pas door een glazen gang waar allerlei squashbanen op uitkomen. Doffe knallen klinken. Iris zoekt naar iemand. Bezwete mannen en vrouwen met rood aangelopen gezichten passeren haar.

Iris kijkt door het glas naar twee mannen die tegen elkaar spelen. Ze zijn aan elkaar gewaagd, op hun recreatieve vijftigers niveau.

Dan heeft ze degene gevonden die ze zocht. Baan 6. Het is haar collega HANS die haar met de muziek vraag heeft geholpen.

Zonder na te denken of te stoppen, rukt Iris de deur naar de baan open. Ze laat haar collega schrikken als ze ineens in de glazen cabine bij hem staat.

*

HANS

He Iris.

*

*

Iris stapt naar de doorweekte Hans toe en begraaft haar gezicht tegen zijn borst. Hans is van zijn a propos. Even twijfel.

*

*

*

IRIS

Sorry dat ik hier zomaar...
Wil je me even vasthouden?

*

HANS

Ik ben helemaal doorweekt.
Het luie zweet is er net uit.

*

Iris haalt haar schouders op. Dan pakt Hans, Iris beet. Het racket nog steeds ongemakkelijk in zijn hand. Zo goed en zo kwaad als het gaat troost hij haar.

*

*

*

HANS (CONT'D) *
 (voorzichtig)
 Hoe weet je dat ik hier ben?

IRIS
 Dat zei je vrouw.

De TEGENSPELER (59) van Iris' collega staat er verbaasd bij.
 Hij weet niet goed wat zijn rol is.

IRIS (CONT'D)
 Ik weet gewoon niet bij wie ik...

HANS
 Ik snap het.
 ...
 Het is ok.

Zo staan ze een poos. *
 De tegenspeler wendt zich uit ongemak af en loopt naar zijn
 tas om wat uit een bidon te gaan drinken, maar van de
 spanning krijgt hij het tuutje niet zo snel omhoog gewipt.
 Hij probeert het met zijn tanden.

HANS (CONT'D) *
 En het liedje? *

IRIS *
 Nog niet gevonden. *

Het geram van het ballen tegen de muren. *

Iris verbreekt de omhelzing en vermant zich.

IRIS (CONT'D)
 Dankjewel.

HANS
 Tuurlijk Iris.

IRIS
 Sport ze nog.
 Zet 'm op Hans.

En weg is ze.

42 INT. SPORTCENTRUM - GANG - AVOND 42

VERVALT. *

43 INT. SPORTCENTRUM - TRAMPOLINE HAL - AVOND 43 *

VERVALT. *

*

44 INT. SPORTCENTRUM - KANTINE - NACHT 44 *

Muziek klinkt door de speakers van de grote sportkantine. Er zijn nog enkele sporters die een biertje drinken. *

Laura hangt half over de bar heen en doet een poging tot flirten met de barman. De BARMAN (41) tapt een pitcher vol met bier. *

LAURA *

(flirtend) *

Please...mag de muziek wat harder? *

... *

Doe het voor ons. *

De barman zet de volle pitcher voor Laura op de bar. Laura werpt hem haar meest verleidelijke blik toe. De barman blijft haar plagend aankijken. Dan draait hij zich om en zet de muziek harder. *

IRIS (O.S.) *

JAAA!!! *

Laura steekt haar handen in de lucht, als teken dat het haar gelukt is. Ze pakt de pitcher van de bar en loopt tussen wat sporters door naar Iris die nu verderop uitbundig in haar eentje staat te dansen. *

Iris heeft niet door dat haar vriendin weer terug is. *

LAURA

Ier.

Geen reactie.

LAURA (CONT'D)

Bier. Pak 'ns aan.

Laura moet erg dicht bij Iris komen om haar aandacht te vangen.

LAURA (CONT'D)

IER!

Dan merkt Iris eindelijk haar vriendin op. Met een instant brede gelukzalige glimlach omklemt ze Laura en drukt zich stevig tegen haar aan. Bier morst eruit.

LAURA (CONT'D)

Waar is je glas? *

Iris stopt met dansen, kijkt in het rond, maar kan haar glas niet gelijk vinden. Ze haalt haar schouders op. *

Laura houdt haar de pitcher voor. Iris drinkt bij gebrek aan
 een glas direct uit de pitcher terwijl Laura nieuwe glazen
 haalt. *

LAURA (CONT'D) *

(lachend) *

Gaat ie? *

IRIS

JA!

Heel lekker! Jij??

Iris schenkt de glazen vol die Laura haar voorhoudt. *

LAURA

Jaha!! *

De vriendinnen dansen lachend en uitbundig. Alsof ze alleen
 op de wereld zijn. Ze merken de blikken van andere aanwezigen
 niet op. *

IRIS

Fokking lekker dit!

LAURA

Ja.

IRIS

Waarom doen we dit zo weinig?!

LAURA

Omdat we oud zijn.

Iris schudt heftig haar hoofd en begint weer wild te dansen. *

45 INT. WC'S SPORTCENTRUM - NACHT

45

Iris, heftig zoenend in een van de hokjes, gaat op haar
 knieën om een behoorlijk jonge jongen te kunnen bevredigen.

LAURA (O.S.) *

Ier.

Ben je daar?

IRIS

Ja.

LAURA (O.S.)

Ik ga ja.

Ze sjort zijn strakke sportbroek naar beneden en begint
 enkele handelingen te verrichten.

IRIS

Ah blijf nou.

De baby slaapt toch gewoon.

LAURA (O.S.)
Ja, maar ik moet morgen naar mijn
werk.

*

IRIS
Het is woensdag.
Onze avond.
Daar zou niets maar dan ook niets
aan veranderen, had je gezegd.

LAURA (O.S.)
Ze gaan hier ook zo sluiten he.

*
*

IRIS
Dan gaan we toch ergens anders
heen!

*
*
*

LAURA
Nee ik ben moe. Ik vrees dat ik
toch oud ben.

*
*
*

IRIS
Helemaal niet!

LAURA (O.S.)
(lacht)
Jawel.
...
Over 'n paar uur begint m'n ronde.

*
*
*
*

IRIS
Sjachie afhakie.

Laura ontdekt nu pas dat Iris niet alleen in het hokje is.

LAURA (O.S.)
Ier.

IRIS
Ja.

LAURA
Je bent toch niet met die peuter
bezig of wel?

IRIS
Nee.

LAURA
Want die gast is echt jouw type
niet.

Iris ziet de jongen geïrriteerd en afwijzend met de broek op
zijn enkels staan. Iris lacht en pakt de draad met meer pit
op.

De jongen geeft zich weer aan haar over. Sluit zijn ogen.
Hoofd in de nek.

LAURA (O.S.) (CONT'D)
Ik ga nu echt ja.

IRIS
Ja.

LAURA (O.S.)
Ik bel je.

IRIS
Ja. Doei.

LAURA (O.S.)
Doei.

De jongen ziet er (uiteraard) ontvankelijk uit - zeker nu die vriendin weg is - en pakt opgewonden het haar van Iris beet.

Maar Iris schudt meteen haar hoofd los en gaat door waarmee ze begonnen was.

De jongen sluit weer zijn ogen; echt zijn lucky night.

Dit duurt even.

Iris kijkt plots naar hem op.

IRIS
Mijn vader wil dood. *

JONGEN
Wat?!

De jongen opent zijn ogen, ruw ontwaakt en kijkt geschrokken naar beneden.

IRIS
Mijn vader gaat er zelf een eind
aan maken. *

JONGEN
Jezus!
...
Waarom begin je nu over je vader?

IRIS
Weet ik veel.
Moest ik gewoon aan denken.
Dat hij misschien seks nodig heeft. *
En dat hij dan niet meer dood wil. *

Iris gaat verder waar ze gebleven was.

JONGEN
Stop maar.

De jongen stapt wat naar achteren.

IRIS
Kom terug.

JONGEN
Nee ik ga.
Ik moet morgen naar college.

*

IRIS
Kom nou terug joh. Dit is toch de
natte droom van elke man.

JONGEN
Nee 't is ok.
Ik wil niet meer.

De jongen sjort zijn broek nu definitief omhoog en probeert
weg te komen maar Iris klemt zich kinderachtig aan zijn been
vast zodat hij niet weg kan komen.

JONGEN (CONT'D)
Laat 'ns los.

IRIS
Nee.

JONGEN
Wil je alsjeblieft loslaten.

IRIS
Nee.

JONGEN
Ik wil gaan.

IRIS
Nee hoor volgens mij wil je dat
helemaal niet.

JONGEN
Laat los.

IRIS
Nee.

Rare impasse. Iris zich vastklampend aan dat been.

De jongen rukt dan zijn been los, waardoor hij met zijn
schoen per ongeluk Iris' wang schampt. Tamelijk hard.

IRIS (CONT'D)
Fokking klootzak!

JONGEN
Gaat ie?

IRIS

Ja.

JONGEN

(kleintjes)

Sorry.

...

Moet ik ijs halen?

IRIS

Nee, ga maar gewoon.

De jongen doet wat hem gevraagd wordt.

Iris blijft op haar knieën achter in het nietsverhullende TL licht in deze toch al niet al te opwekkende ruimte.

46

INT. KFC - VROEGE OCHTEND

46 *

Jan komt de zaak binnen. Hij wordt meteen door een ijverige manager aangesproken. Een paar bezoekers staren naar Jan en kijken van hem naar een lege plek in de zaal.

MANAGER

U bent Jan, haar vader?

JAN

Ja.

MANAGER

Fijn dat u zo snel kon komen.
Uw dochter ligt daar.

De manager wijst naar een bankje maar Jan ziet niets. Als hij beter kijkt ziet hij een halve schoen uit de booth piepen.

MANAGER (CONT'D)

Wilt u misschien wat drinken?

JAN

Graag, doe maar een koffie.
Doe maar twee.
(ziet een reclame voor een
Bucket)
En doe maar twee van die Buckets.

*

*

MANAGER

(vertwijfeld)
Twee koffie en twee Buckets?

*

*

JAN

Ja.

Jan loopt naar het bankje toe waar hij de schoen zag. Iris ligt op haar rug. Ze ziet er huilerig uit. Een rode schamp op haar wang. Ze is wakker en staart naar het plafond.

Jan gaat tegenover haar zitten. Het tafeltje tussen hen in waardoor ze elkaars gezichten niet kunnen zien.

Jan trekt zijn jas uit, legt deze naast zich neer.

Jan neemt de ruimte in zich op. Peilt de situatie.

De manager komt met twee koffies aanzetten en zet ze met een bemoedigend glimlachje neer.

MANAGER
(zacht)
Alstublieft.

Jan knikt naar haar. Kijkt dan naar Iris, naar het lege kader voor hem, nog geen beweging.

Jan frunnikt het plastic dekseltje van de beker, roert wat en neemt nippend een slokje.

JAN
Iris, ik ben er.

IRIS
Ik hoor 't.

Jan neemt nog wat koffie.

JAN
Ik heb hier koffie voor je.

Even een stilte.

IRIS (O.S.)
Ik denk dat ze het laatste nummer gebeld hebben.

JAN
Kom eens overeind.

IRIS (O.S.)
Ik lig hier prima.

Nog steeds geen beweging.

JAN
Waarom lig je hier?

IRIS (O.S.)
Wist je dat ze dit soort plekken expres zo naargeestig mogelijk maken, zodat je niet te lang blijft plakken? Expres lullige verhouding bank en tafel zodat je snel pijn in je rug krijgt, klote uitzicht, veel te fel licht.

JAN

Nee.

IRIS (O.S.)

Maar ik denk dat ze vergeten zijn
dat als je ligt, het allemaal wel
meevalt.

JAN

Ja ja.

De manager komt aanzetten met een dienblad met twee grote
buckets gevuld met kip erop en plant deze op tafel.

*
*

MANAGER

Twee buckets.

*

Iris vertikt het nog steeds om overeind te komen.

IRIS (O.S.)

Buckets?
Serieus pap?

*

Iris komt nu wel langzaam overeind. Wrijft even over haar
gezicht, ontwijkt de blikken van de andere aanwezigen. Iris
is rillerig van de nacht, van de alcohol, van het niet
slapen. Ze ziet de koffie voor haar staan, ontdoet het van de
deksel, neemt een slokje.

IRIS (CONT'D)

Echt?

JAN

Ik wist niet wat ik anders moest
bestellen.

Iris pakt een kipklui uit de buckets en zet haar tanden
erin. Maar al gauw vecht ze tegen haar tranen. Ze wil het
helemaal niet. Niet hier. Niet nu. Niet gaan huilen.

*

Jan ziet het gebeuren en ook hij is aangedaan. Hij staat op
en gaat naast Iris zitten. Trekt haar tegen zich aan.

JAN (CONT'D)

Ik vind het gezellig dat je even
thuis woont hoor.

47

INT. HUIS JAN - KEUKEN - AVOND

47

Iris loopt in haar slaapshirt door de gang. Als ze halverwege
is gaat de voordeur open, Iris houdt haar pas in en verroert
zich niet.

Ivan komt achterstevoren de hal in, hij heeft baby LOLA in
een draagzak op zijn borst gesnoert, in elke hand heeft hij
een krat bier. Als hij zich omdraaid ziet hij Iris in de gang
staan.

Even staan beiden stil en kijken elkaar aan. Ivan kijkt naar het slaapshirt van Iris.

IRIS
(fluisterend)
He.

IVAN
(ook fluisterend om baby
lola niet te wekken)
Hai.

IRIS
(snel)
Kan ik helpen?

Ivan reikt haar een krat bier aan en knikt in de richting van de keuken. Iris draagt de krat braaf naar de keuken. Als ze terug de gang in loopt om de volgende krat te pakken, komt Ivan haar tegemoet met dozen wijn, even kijken ze elkaar aan. Het lijkt of ze iets willen zeggen, maar Iris bukt zich om een krat te pakken.

IRIS (CONT'D)
Is het niet wat vroeg allemaal?

IVAN
Later in de week kan ik niet, dus
ik dacht dat ik het beter nu al kon
voorbereiden.

IRIS
Samen met Lola?

IVAN
Ja, die helpt een handje, omdat ze
de laatste tijd vertikt te slapen
in haar bedje.

Samen installeren ze alles in de keuken. Op de achtergrond het schijnsel van de TV.

IVAN (CONT'D)
Waar is Pap eigenlijk?

IRIS
Douchen, na zijn rondje op de
crossfit.

Broer en zus grinniken.

Ivan reikt Iris een familypack kwark aan. Iris kijkt er naar. De houdbaarheids datum ligt ver voorbij Jan zijn verjaardag.

Ivan ziet Iris naar de datum kijken. Met haar duim verbergt ze het begin: de een en de nul.

*

*

IVAN

Ik heb het gecheckt, het is goed
tot 10 december.

*

...

We moeten alleen nog even naar de
groothandel, voor hapjes enzo.

...

Wil jij dat doen met pap?

Snel zet ze de kwark op het vaste treetje en sluit koelkast.

Lola maakt geluidjes, ze is wakker geworden. Ivan beweegt van
been naar been en maakt op zijn beurt sussende geluidjes.
Iris kijkt ernaar.

48 INT. HUIS JAN - WERKKAMER - NACHT

48

Iris sluipt door haar vaders werkkamer. Doorzoekt een lade in
zijn bureau. Trekt een kastje open waarin een kluis staat.
Even kijkt Iris naar de kluis, maar sluit het kastje dan
weer.

Ze sluipt naar de andere kant van het bureau en doorzoekt de
lade. Ze vindt wat ze zoekt en haalt iets wat op een paspoort
lijkt uit de lade die ze vervolgens voorzichtig sluit.
Zachtjes verlaat ze de kamer.

49 INT. HUIS JAN - WOONKAMER - NACHT

49

Iris zit naast Jan op de grond. Samen kijken ze aandachtig
naar de wielrenners die op top snelheid door de regen
fietsen. Een enthousiaste commentator voorziet de beelden van
uitleg.

Jan kijkt even naar Iris, die haar voeten optrekt en zich
half liggend op het vloerkleed nestelt.

IRIS

Is dit 2003?

Jan knikt.

Op de TV fietst wielrenner Jan Ullrich in de regen een
rotonde op. Hij neemt de bocht te scherp en gaat genadeloos
hard onderuit.

Iris houdt haar adem in.

Jan en Iris in het schijnsel van de TV in stilte naast
elkaar. De commentator vertelt dat Ullrich hiermee zijn
voorsprong op Armstrong kwijt is: 'Fini Ullrich'

50 INT. HUIS JAN - OVERLOOP - OCHTEND 50
SAMENGEVOEGD MET SC.47

51 INT. AUTO JAN - DAG 51
Iris rijdt in de oude Mitsubishi Forrester van haar vader.

JAN
Moesten we hier niet links voor de
groothandel?

IRIS
Ja.

Iris rijdt gewoon door zonder op of om te kijken.

52 INT. AUTO JAN - DAG 52
Een stuk verder. Hollandse snelweg, richting het Oosten.

JAN
Wat is dit Iris?

IRIS
Maak je geen zorgen ik heb een tas
voor je meegenomen, kleding,
paspoort, tandenborstel.

JAN
Ik wil helemaal niet op reis.

IRIS
Dan heb je pech.

JAN
Ik wil naar huis.

IRIS
Er gebeuren ook dingen tegen mijn
zin.

JAN
En Ivan dan?

IRIS
Ja wat?

JAN
Die wordt helemaal gek.

IRIS
Nou en!

JAN

Ik wil dit niet Ier.

Iris haalt haar schouders op.

JAN (CONT'D)

Hoe lang gaan we?

Iris haalt ook nu haar schouders op.

JAN (CONT'D)

Waar gaan we dan naar toe?

IRIS

De bergen.

JAN

Welke bergen?

IRIS

Gewoon Duitsland door.
Oostenrijk.
Die tunnels en dan ben je al in
Slovenie.
Het is maar 1175 kilometer.

JAN

Dat is onbegonnen werk!

IRIS

Nee hoor.

53	EXT. TANKSTATION POMP - BEGIN VAN DUITSLAND - DAG	53	*
	Iris vult de auto met benzine. Ze kijkt even om zich heen naar de bedrijfigheid van het grote tankstation. Jan is nergens te bekennen.		* * *
	Als het vulpistool stokt, hangt ze het terug en loopt om de auto heen om weer achter het stuur te gaan zitten.		* *
	Ze wacht. Jan komt de shop uitgelopen, Iris ziet nog net dat hij iets in zijn jaszak laat glijden.		* *
	Plots, klimt Iris over de pook heen en gaat op de bijrijdersstoel zitten. Jan houdt zijn pas even in en kijkt zijn dochter aan. Iris kijkt terug.		* * *
	Jan loopt naar de andere kant van de auto en neemt plaats achter het stuur.		* *
54	EXT. TANKSTATION PARKING - BEGIN VAN DUITSLAND - DAG	54	*
	VERVALT.		*

55 EXT. TANKSTATION - BEGIN DUITSLAND - DAG 55 *

Jan verstelt de stoel wat en de binnenspiegel en trekt dan op. Uit zijn jaszak haalt hij een zak snoepjes en plaatst deze in het bakje naast de handrem. Hij neemt er een paar uit en stopt deze in zijn mond.

Iris verwondert zich over haar vader maar ontspant wel wat.

56 INT. AUTO JAN - DUITSLAND - SCHEMER 56 *

Het begint al te schemeren. Jan aan het stuur. Iris ligt naast Jan weg te doezelen in haar stoel. *

Iris telefoon, die verbonden is aan de bord computer van de auto, gaat af. Ivan belt. Iris schrikt wakker. Maar Jan heeft al opgenomen. *

JAN (on speaker) *

Hé jongen. *

IVAN (O.S.) *

Pap, waar zijn jullie in godsnaam? *

We hadden toch afgesproken? *

... *

Gaat het goed? *

Iris probeert de telefoon uit de houder te grissen en te ontkoppelen. *

JAN

Nee alles is wel goed.

Ik weet hier ook niets van.

Hier komt Ier.

Iris heeft de telefoon te pakken. *

IRIS

Update 2:

Ben met Jan onderweg naar het buitenland.

Update 3:

Ik weet niet hoe lang 't gaat duren. Schrijf dat maar in je draaiboek!

Ze hangt op. Ze kijkt even naar haar vader, die zijn blik op de weg richt. Ze kijkt uit het raam. Het landschap is glooiend, in de verte zijn al de eerste bergen te zien. *

IRIS (CONT'D) *

Waar zijn we? *

JAN *

Bijna in Oostenrijk.

57 INT. AUTO JAN - OOSTENRIJK - NACHT 57

Iris ziet dat Jan - kwaaiig en onhandig in zijn stoel hangend
- alle snoepjes naar binnen schrokt.

IRIS
Zo'n honger?

JAN
Nee ik moet pissen.
Dat had ik al gezegd.

IRIS
Laura heeft tijdens haar
zwangerschap een boekje van haar
moeder gekregen over Chinese grepen
die voor van alles helpen. Jin Shin
of zoiets. Volgens mij helpt je
wijsvinger vastpakken tegen nodig
moeten plassen.

JAN
Een wc helpt Iris.
Je had er net ook al afgekund.

58 INT. HOTEL/RESTAURANT - OOSTENRIJK - NACHT 58

Iris draalt op haar stoel, tegenover haar een lege stoel met
haar vaders jas. Restanten van een maaltijd op tafel. Pullen
bier. Ze belt haar vader. Maar de telefoon gaat af in de jas
tegenover haar. Iris staat op.

59 INT. OOSTENRIJKS HOTEL - DE WC'S - NACHT 59

Iris checkt elke mannenplee, steeds bezorgder. Ze knalt een
deurtje open, dat niet op slot zat maar waar een dronken
kerel zit te kakken terwijl hij naar voetbal highlights op
zijn telefoontje kijkt. Raar vervreemdend beeld, die
melkwitte dijen, broek op zijn knieën.

Snel verwijdert Iris zich, per ongeluk de deur openlatend.

60 EXT. OOSTENRIJKS HOTEL - NACHT 60

Buiten staat een groepje rokers. Iris gaat langs ze heen en
ziet dan aan de overkant van de weg, bij een uitkijkpunt, de
gestalte van Jan staan. Ze loopt naar hem toe.

Even stil tussen hen. Samen kijken ze naar de hemel die
bekleed is met sterren en een bijzonder grote maan.

JAN
Groot hè?

IRIS
Ja.

JAN
Was je bang dat ik ontsnapt was?

IRIS
(liegt)
Nee.

Jan geeft Iris een kus op haar hoofd, keert zich dan om en loopt terug naar het hotel/restaurant. Iris blijft nog even staan en staart in de duisternis naar de contouren van het berglandschap dat zich voor haar uitstrekt.

61 INT. OOSTENRIJKS HOTEL - NACHT

61

Iris en Jan poetsen tegelijkertijd hun tanden in de badkamer. Iris merkt dat ze dezelfde methode van poetsen heeft als haar vader. Via de spiegel vangen ze elkaars blik even. Ze spugen, spoelen hun mond en lopen de kamer in.

Er is maar een bed.

Jan kruipt in bed en knipt meteen het lampje aan zijn bedhelpt uit.

Iris neemt aan de andere kant plaats.

IRIS
Welterusten.

JAN
Welterusten.

En dan gaat Iris ook liggen.

JAN (CONT'D)
Mag 't licht uit?

IRIS
Ja hoor.

En Iris doet haar lampje uit.

Zo liggen ze een tijdje in het donker.

IRIS (CONT'D)
Pap?

Geen reactie.

IRIS (CONT'D)
Slaap je al?

JAN
Ja.

IRIS

Sorry voor dit maar ik wist niet
wat ik anders moest doen.

Een zware vrachtwagen dendert langs, verder nachtelijke stilte.

Iris draait zich om richting Jan maar hij ligt met zijn rug naar haar. Iris ziet de contouren van zijn lijf en voelt dat hij ook niet kan slapen.

62 EXT. OOSTENRIJKSE-SLOVEENSE GRENS - DAG 62

Iris pulkt een vignet van een stickervel af.

Jan staat naast de auto en drinkt een koffie to go. Hij kijkt naar twee Oostenrijkse soldaten die verderop een sigaret staan te roken.

Iris opent het portier en plakt het vignet in de linkerbovenhoek van het raam.

JAN

Voor hoe lang heb je 't gedaan?

IRIS

Het was 7 dagen of 1 jaar, dus ik
ben maar voor een jaar gegaan.

Jan incasseert en lijkt te beseffen dat dit dus langer gaat duren dan zijn verjaardag. De twee soldaten lopen langs, zien de vignet en knikken naar Jan en Iris als ze passeren.

63 EXT. BERGWEG SLOVENIË - DAG 63 *

Iris en Jan rijden slingerend over kleinere wegen met haarspeld bochten. Over een hoge witte brug. Een machtig uitzicht op de witte bergtoppen. *

Iris ziet dat een hoekje van het vignet niet helemaal lekker plakt. Ze duwt het hard tegen het glas aan. *

Overal bergen om hun heen. *

64 EXT. PARKEERPLAATS - KLEIN WEGGETJE - SLOVENIË - DAG 64

Ze stappen uit. Pakken hun tassen uit de kofferbak. Iris heeft hun bergschoenen en oude ski-jassen meegenomen. Ze reikt Jan zijn jas aan. Zelf trekt ze haar knalroze kinderjas aan, de mouwen zijn aan de korte kant. Ze kijkt er even naar.

Iris gaat op de rand van de achterbak zitten om haar bergschoenen aan te doen. Als ze alles aan hebben, beginnen ze te lopen. Jan met tegenzin.

65 EXT. PAD - BERGEN - SLOVENIË - DAG

65

Het wordt al wat later.

JAN
Heel slecht plan dit.

Ze beginnen de tassen te voelen.

JAN (CONT'D)
De bergen.

Iris kijkt even op zij.

JAN (CONT'D)
Weet je überhaupt waar je ons
naartoe loodst?

Iris loopt stug door.

JAN (CONT'D)
Nou?

Maar geen reactie.

66 EXT. PAD - BERGEN - SLOVENIË - SCHEMER

66

Nog wat later.

Nog wat donkerder.

Met nog meer tegenzin.

Iris draagt nu ook Jan zijn tas.

Het is onder nul inmiddels. Hun adem levert wolkjes condens op.

Jan stopt met lopen.

Iris merkt het pas als ze twintig meter van hem vandaan is.

Ze kijkt achterom.

Jan kijkt stoïcijns terug.

Een krachtmeting.

IRIS
We zijn er bijna.

JAN
Ik geloof je niet.

IRIS
Toch is 't zo.
Kom je?

JAN

Nee.

IRIS

Daar blijven staan, gaat je echt niet helpen hoor.

Jan haalt zijn schouders op.

IRIS (CONT'D)

Doe niet zo kinderachtig.

JAN

Wie doet hier nou kinderachtig?

IRIS

Jij!

JAN

Ik ben 74 Ier en je ontvoert me naar een of ander rotland.

Iris haalt dan ook haar schouders op en loopt verder. Een paar keer kijkt ze achterom of Jan haar volgt.

En dan ziet ze, als ze de bocht in het pad door is, een eenvoudige berghut opdoemen.

IRIS

(hard)

Pap. We zijn er! Het is hier.

67

EXT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - SCHEMER

67

Iris grabbelt onder een plantenbak. Ze haalt een plastic mapje eronder vandaan met daarin een korte beschrijving van het huisje en met de sleutel. Jan kijkt met zijn handen naast zijn hoofd door de ruit naar binnen.

Iris loopt naar de deur en opent deze, de deur klemt een beetje. Ze moet er een harde ruk aan geven om binnen te komen.

68

INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - AVOND

68

Het is schoon en het is er zeer eenvoudig. Een slaapkamer met twee losse bedden. Een kleine woonkamer met keukentje. Een houtkachel. Geen tv, geen poespas. Heel karig, precies wat je van een eenvoudige hut in de Sloveense bergen zou verwachten.

Jan inspecteert de kwaliteit van de bedden en drentelt rusteloos wat rond.

JAN

En wat gaan we hier precies doen?

Iris haalt haar schouders nonchalant op.

Ze bekijkt de inhoud van de keukenkastjes en ziet dat er genoeg in huis is om een eenvoudige pastamaaltijd te maken.

Ze ziet Jan niet op zijn gemak in het midden van de ruimte staan.

69 INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - NACHT 69
SAMENGEVOEGD MET SC.68

70 INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - NACHT 70
Ze eten de pasta die Iris heeft bereid.

Ze zijn stil. Vooral vanuit Jan lijkt dit een stuurse, dwarse keuze. Lekker met zijn kont tegen de krib.

Maar Iris laat zich niet kennen en kan ook zwijgen dat het een aard heeft. En dat doet ze.

71 INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG 71
Iris heeft per ongeluk uitgeslapen en flink ook.

IRIS

Pap?

Iris staat op, ziet dat Jan's bed leeg is, trekt een warme trui over haar hoofd en checkt of Jan beneden is.

IRIS (O.S.) (CONT'D)

Papa?

Iris ziet dat er al koffie is gezet door Jan. En door hem opgedronken. Een lege mok op de leuning van de bank. Jan zijn kleren over de leuning van een stoel.

Snel schiet Iris haar schoenen aan, wil koffie inschenken, maar de kan is leeg, dan stapt ze naar buiten.

72 EXT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG 72
Iris kijkt om zich heen.

Dan ziet ze een voetenspoor lopen.

Ze volgt het spoor.

En komt uit bij een plateau waar je een grandioos uitzicht hebt op de pieken van de bergen.

Iris hoort iets. En loopt nog wat verder.

Dan ziet ze hoe een poedelnaakte Jan zich met sneeuw insmeert en zich zo lijkt te wassen.

Iris zorgt ervoor dat ze niet gezien of gehoord wordt en loopt terug naar de berghut.

73

INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG

73

Iris vult een percolator met water en koffie en hoort achter haar Jan weer binnen komen.

IRIS

Waarom doe je dat?

JAN

Zit je me te bespieden?

IRIS

Ja.

JAN

Is goed voor de bloedsomloop.

IRIS

En dat kan je wel gebruiken?

JAN

(haalt schouders op)

Weet ik niet. Gewoon lekker.

IRIS

Gewoon lekker.

Je doet gewoon waar je zin in hebt.

Wat er in je opkomt.

Zonder er bij na te denken.

Lekker impulsief.

Maakt niet wat anderen ervan vinden.

In een impuls pakt ze de percolator van het aanrecht en slingert deze in een keer keihard richting Jan.

Jan weet het ding net te ontwijken waardoor de percolator dwars door het raampje knalt.

Glas spat uiteen.

Jan kijkt naar zijn dochter.

74

INT. BOUWMARKT - SLOVENIË - DAG

74

Jan kijkt op het briefje wat de maat is van het raampje en zoekt een stuk plaatmateriaal uit.

Pap? IRIS

Ja. JAN

IRIS
Is er nog iets wat je heel graag wil?

JAN
Dacht het niet.

Jan kiest een plaat uit en legt die in het winkelkarretje.

IRIS
Oesters eten bij La Coupole.

JAN
Nee.

IRIS
Rotko nog een keer zien?

JAN
Nee.

IRIS
Naar een concert van Bob Dylan.
Ik zag dat die komt over een tijdje.

JAN
Nee.

IRIS
De Stones dan?

JAN
Nee.

Ze lopen verder met het karretje en komen bij de schroevenafdeling. Daar kiest Jan wat schroeven.

IRIS
Naar een drie sterrenrestaurant?

JAN
Nee.

IRIS
Samen he?

JAN
Nee.

IRIS
New York?

JAN
Nee.

IRIS
Naar zee?

JAN
Nee.

IRIS
(Hoopvol)
Seks?

JAN
Nee.

IRIS
Met een hele knappe vrouw?

JAN
Nee.

IRIS
Een escort bedoel ik.

JAN
Nee.

IRIS
Ik betaal.

JAN
Nee.

Ze lopen verder met het karretje richting de kassa's.

IRIS
Wil je nog een keer blowen?
Dat deed je toch wel 'ns?

JAN
Nee hoor, dat heb ik nooit gedaan.
Zo hip was je vader niet.

IRIS
Wil je praten met iemand?
Met een priester of zoiets.

JAN
Nee joh.

IRIS
Biechten?

JAN
Ben je gek.

IRIS
Wat wil je dan?

JAN
Niets. Het is goed Iris.

IRIS
Is er echt niets wat nog de moeite
waard is?

Jan haalt diep adem, denkt even na. Kijkt haar aan. Een
ontwapende eerlijke blik.

JAN
Nee.

75 INT. BOUWMARKT - SLOVENIË - DAG

75

Ze staan samen met hun spullen achter iemand die zijn hele
huis lijkt te verbouwen. Lang wachten.

IRIS
Waarom lukt het je niet om het uit
te leggen?

JAN
Omdat je het toch niet begrijpt.

IRIS
Dus het ligt aan mij?!
Aan mijn beperkte
inlevingsvermogens?

JAN
Nee.

IRIS
Dat zeg je net.

JAN
Dat zeg ik helemaal niet.
Ik zeg alleen dat wat ik ook zou
zeggen, dat je het toch niet op
mijn manier zou kunnen zien.

IRIS
Dat weet je helemaal niet.

JAN
Jawel.

IRIS
Nou doe 'ns een poging dan.

JAN
Nee.

IRIS

Ik ben geen poging waard?!

JAN

Jij staat zo vol in het leven dat je nooit zult voelen zoals ik het nu doe. Dat is het lullige aan het leven. We zijn eigenlijk gewoon ontzettend alleen. Zo worden we geboren, zo gaan we ook en in de tussentijd blijkt keer op keer hoe slecht we ons in anderen kunnen verplaatsen.

IRIS

Nee! Niet als je je best doet.

...

Je sluit me gewoon buiten.

JAN

Niet. Ik ben hier toch. Ik praat toch met je.

Iris wordt steeds bozer. Het stijgt naar haar hoofd. De caissière en de klant voor hen kijken naar hen.

IRIS

Ja maar je zegt niks.

JAN

Jawel je luistert alleen niet.

IRIS

Het is geen buitensluiten. Het is iemand gewoon moedwillig kaltstellen.

JAN

Wat zit je nou te bazelen joh. Kaltstellen. Weet je wel wat dat betekent?

IRIS

Ja.
Dit.
Zo voelt het.
Maar dat begrijp je toch niet.

JAN

Nee dat begrijp ik niet nee.

IRIS

Ach flikker toch op man.
Egoïstische zak.

En weg is ze. Ze laat Jan achter met het stukje plaat en de schroeven.

- 76 EXT. BOUWMARKT - SLOVENIE - DAG 76
 Iris zit in de auto, achter het stuur. Dan ziet ze Jan met de houten plaat boven zijn hoofd de bouwmarkt uitkomen.
- 77 EXT. WEGEN - BERGEN - SLOVENIË - DAG 77
 Iris zit achter het stuur van de auto. De plaat achterin. Jan geeft Iris een appel uit een zak die ze gekocht hebben.
 Ze beginnen tegelijk hun appel op te eten.
 Jan eet de appel helemaal op. Met klokhuis en al. Met het steeltje poert hij tussen zijn tanden. Op de automatische piloot geeft Iris haar klokhuis aan Jan, die hij ook opeet. Zelf behoudt ze ook het steeltje om te poeren.
- 78 EXT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG 78
 VERVALT.
- 79 INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG 79
 Iris kijkt door het open raam naar het gezicht van Jan, die ingekaderd door het kozijn naar haar kijkt.
 Hij bukt en verdwijnt zo uit zicht om wat van de grond op te pakken. Iris kijkt naar de onmetelijke natuur die nu ineens door het open kader zichtbaar wordt.
 Dit moment duurt even.
 Daar is Jan weer. Met de houten plaat.
- JAN (O.S.)
 Daar komt ie.
- Jan plaatst het in het kozijn.
- IRIS
 Ja.
- JAN (O.S.)
 Hou jij hem tegen?
- IRIS
 Ja.
- JAN (O.S.)
 Is ie recht zo?
- IRIS
 Nee.
 Iets meer naar de deurkant.

JAN (O.S.)
Zo?

IRIS
Ja.

JAN (O.S.)
Ok ga ik nu schroeven, ja?

IRIS
Ok.

Iris houdt de plaat op zijn plaats terwijl Jan buiten moeizaam met een schroevendraaier de schroeven in de plaat draait om het raampje provisorisch af te dichten.

JAN (O.S.)
Dit is met de hand eigenlijk niet te doen.

Ze voelt Jans nabijheid en hoort hem zwaar ademen, anderhalve centimeter geperst hout scheidt slechts hun gezichten.

JAN (O.S.) (CONT'D)
Met m'n Makita was 't zo gepiept.

IRIS
Ja.

Iris voelt aan de andere kant van de plaat het intensieve gepruts van Jan.

JAN (O.S.)
Ier?

IRIS
Ja.

JAN (O.S.)
Ik hou van je.

Het raakt Iris meer dan ze zou willen.

JAN (O.S.) (CONT'D)
Dat weet je toch hè.

Even stil.

IRIS
Ja.

Flesje wijn, twee glazen en een Sloveens taartje staan klaar.
Jan poert met een pook wat in het vuur.

Iris kijkt op haar telefoon en begint af te tellen.

IRIS

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0.
 Er is er een jarig hoera hoera.
 Dat kun je wel zien dat is hij.
 Hij leve lang hoera hoera, hij leve
 lang hoera hoera. Hij leve lang
 hoera hoera.

Jan kijkt haar aan, vooral geladen blik bij het "leve lang" stukje. Jan legt de pook weg. Iris loopt naar hem toe en pakt hem beet. Omhelst hem. Zoent hem drie keer.

IRIS (CONT'D)

Gefeliciteerd pap.
 Sorry dat 't een beetje anders is
 dan je in gedachten had.

Hij kijkt haar even aan.

IRIS (CONT'D)

Maar ik heb wel een cadeautje.

JAN

Echt?

Iris pakt een cadeautje uit haar tas en overhandigt het aan Jan.

IRIS

Alsjeblieft.

JAN

Dankje.

Jan gaat erbij zitten en pakt het uit.

Een oude reisgids komt tevoorschijn. Van Slovenië.
 Een editie uit de jaren '90.

Het ontroert Jan. En Iris ook.

Jan glijdt met zijn hand over de kaft heen.

En opent het boek, bladert erin.

JAN (CONT'D)

Ik wist niet dat je deze nog had.

IRIS

We zouden er samen naar toe gaan,
 de zomer dat ik zestien werd.

JAN

Maar mama werd toen voor het
 eerst..

IRIS

Ja.

Beat.

JAN

En nu alsnog.

Iris knikt.

IRIS

Je had wat voorin geschreven.

Jan bladert naar het begin.

En begint het te lezen.

JAN

Lieve dochter...

'Om groot te zijn, wees heel: maak
niets wat jouw is groter of tot
niets.

Wees heel in alles. Leg al wat je
bent in het minste wat je doet.
Zo blinkt de maan in ieder meer
geheel wijl zij verheven leeft.'

Na een tijdje...

Jan weet zich niet goed een houding te geven. Tranen lijken op te wellen in zijn ogen. Hij lacht en slaat Iris speels met het boek op haar hoofd in een poging zich te herpakken.

Jan kijkt weer voor zich uit, maar staat dan op en loopt naar Iris toe. Pakt haar beet. Geeft haar een zoen.

81 INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIË - DAG

81 *

Iris ziet vanuit de slaapkamer, dat Jan aanstalten maakt naar buiten te gaan. Nog in zijn pyjama, met een handdoek over de schouder geslagen, stapt hij in een paar sneeuwlaarzen die bij de deur van de hut staan.

Als hij naar buiten is verdwenen, twijfelt Iris even, maar pakt dan snel haar handdoek en gaat haar vader achterna.

82 EXT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIE - DAG

82

Jan staat zich al in te smeren met sneeuw. Iris trekt snel haar kleren uit en pakt ook een grote hap sneeuw en begint te wrijven.

Ze bibberen van de kou maar door de stoot endorfine lukt het ze toch en voelen ze zich ook nog eens eufoor.

Iris kijkt haar vader provocerend aan en laat zich vervolgens in de sneeuw vallen. Sneeuw dwarrelt op haar neer.

Jan laat zich niet kennen en gaat ook liggen.

Zo liggen ze samen.

Tot het moment dat ze er alle twee ineens schoon genoeg van hebben en razendsnel richting de berghut sprinten om weer op te warmen.

83

INT. BERGHUT - BERGEN - SLOVENIE - DAG

83

Iris loopt, terwijl ze een warme trui over haar hoofd probeert te trekken, naar het kleine keukentje. Als de trui eenmaal goed over haar hoofd zit, schenkt ze zichzelf een kop koffie in.

Ze draait zich om naar Jan die op de bank zit. Hij staart - zonder noemenswaardige emotie- door het raam naar buiten.

Even kijkt Iris naar het beeld van haar vader op de bank, dan loopt ze naar hem toe en schenkt zijn nog halfvolle kop koffie vol en ploft naast hem op de bank.

Ze kijken naar buiten.

Allebei drinken ze hun koffie.

Stilte.

Het lukt Iris niet lang om stil te zitten en naar buiten te kijken, ze laat haar blik door het huisje rondgaan, alsof ze opzoek is naar een aanknooppingspunt, iets om te doen.

84

EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - DAG - LATER

84

Samen lopen ze door de stille witte wereld. Zo nu en dan laat een grote spar een lading sneeuw van zijn takken vallen, verder is er geen geluid anders dan dat van Iris en haar vader. Bergen sluiten zich om hen heen aan het einde van het dal. Grimmige pieken, als hoekige tanden.

Plots wordt de stilte doorbroken en horen ze stemmen naderen. Het blijkt een volledige klas met kinderen te zijn die met hun begeleiders voorbijkomt. Geroutineerd nemen ze het pad en sommige kinderen groeten Jan en Iris.

Ze worden niet lang na deze onverwachte ontmoeting opgeslokt door het landschap, geen mensen, en geen tekenen van de mens meer te bekennen.

Iris en Jan vormen twee nietige figuurtjes in een dramatisch natuurlandschap.

85 EXT. NATUUR GEBIED - SLOVENIË - DAG - LATER

85

Iris en Jan zitten naast elkaar op een bankje dat ze hebben schoongeveegd. Woeste bergen, hier en daar nog een enkele boom.

Iris ritst de kleine rugzak die ze bij zich heeft open en haalt er een pakket boterhammen uit. Ze geeft er een aan Jan en bijt dan een grote hap uit haar eigen boterham.

Het geluid van vallende sneeuw om hen heen.

Zwijgend eten ze en kijken om zich heen naar de ver uitstreckende natuur.

JAN

(wijzend)

Het zou wel een beetje
onverantwoord zijn, als we
doorlopen naar die top?

Iris kijkt in de richting van Jan zijn wijzende hand, met boterham erin.

IRIS

(grinnikt)

Ja. Het zou wel een beetje
onverantwoord zijn.

86 A. EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - DAG

86

Er zijn geen bomen meer, enkel rotsen en sneeuw.

Iris en Jan worstelen zich achter elkaar door de sneeuw, over een steenhelling, een weg omhoog.

B. EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - DAG

Het gaat ontzettend traag.

Bij elke stap zakken ze weg in de verse poedersneeuw.

JAN

Iris, dit gaat niet.

IRIS

We zijn er bijna.

Iris ploetert stug verder en verder. Jan blijft stug staan. Tot dat Iris uit het zicht verdwijnt en Jan in een oorverdovende stilte achterlaat.

87 EXT. NATUUR GEBIED - SLOVENIË - DAG 87

Iris en Jan klimmen verder omhoog, nog een paar laatste stappen en dan komen ze boven. Op een punt dat niet de top blijkt te zijn, maar wel een magisch uitkijkpunt.

Iris en Jan staan stil op het hoge punt, kijken om zich heen. Dan pakt Iris de reisgids uit haar tas en kijkt erin. Samen turen ze in het rond.

IRIS
(wijzend)
Volgens mij kunnen we daar naar beneden. Dan hoeven we niet dezelfde weg terug.

Jan knikt.

Zo ver het oog reikt strekken zich bergen voor hun uit, gehuld in een blauwe gloed. De zon staat laag. In het dal stapelen dikke wolken zich op, die langzaam omhoog komen, de bergen opslokken en aan het zicht onttrekken.

88 EXT. NATUUR GEBIED - SLOVENIË - DAG 88

Twee kleine figuren, worstelen zich een weg naar beneden door het dramatische natuurlandschap. Helemaal alleen. Enkel het geluid van knerpende voetstappen.

89 EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - SCHEMER 89 *

Iris neemt het voortouw, ze loopt met vastberaden pas. Als ze achterom kijkt, ziet ze dat haar vader is gestopt. Ze kijkt hem een tijdje aan.

JAN
Hier waren we al.

IRIS
Niet!

JAN
Jawel.

IRIS
We moeten door!!

JAN
Nee hoor we moeten een plek zoeken waar we warm blijven.

IRIS
Neehee!

90 EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - SCHEMER 90 *

De rollen lijken omgedraaid nu. Jan loopt voorop. Het begint donker te worden. *

Iris kan niet langer ontkennen dat ze geen idee heeft waar ze zijn. Paniek lijkt zich meester te maken van haar. Ze begint te hijgen en lijkt steeds minder zuurstof binnen te krijgen. *

Jan ziet dat het echt mis is met haar en keert naar haar terug.

JAN
Hé kom eens hier.

Jan pakt zijn dochter beet en wil haar naar wat bomen loodsen.

Maar Iris weert hem af. Ze is echt over de zeik. Jan doet nog een poging, maar weer slaat ze zijn armen weg.

JAN (CONT'D)
We gaan daarnaartoe.
Die bomen daar.

Iris verzet geen stap en blijft onrustig hijgen.

JAN (CONT'D)
Inademen en hou het vast Iris.
En dan pas uit.

Jan doet het voor.

JAN (CONT'D)
In. Naar je buik.
Vasthouden en dan uitademen.
Kom op.

Deze heldere opdracht lijkt Iris wat te helpen.

IRIS
We moeten blijven bewegen... *

Iris wurmt zich los en loopt van Jan vandaan.

Jan ziet Iris dan in de witte vlakte tot stilstand komen. Een nietig klein figuurtje. *

Jan legt de afstand ploeterend af. *

JAN
Kom eens hier. Nu. *

Iris laat ze zich ineens in de sneeuw zakken. Ze verstopt haar gezicht in de sneeuw, schreeuwt het uit in de sneeuw, dof hoorbaar. Oerkreten diep van binnen komen er ineens uit. Ze verliest zichzelf compleet. *

Jan zoekt haar op als het geschreeuw dooft. Hij pakt haar
gezicht stevig vast met zijn grote handen en dwingt haar hem
aan te kijken, om zijn woorden tot haar door te laten
dringen. *

JAN (CONT'D)

We gaan niet dood. *

Niet hier. *

Dat beloof ik. *

Kom.

Iris geeft op en laat zich languit in de sneeuw vallen. *

IRIS

Nee.

JAN

Jawel Iris, lopen.

IRIS

Ga jij maar, ik blijf hier.

JAN

Iris! *

Jan trekt aan Iris, hij sleurt haar, aan haar capuchon, een
stukje mee door de sneeuw, richting de bomen. *

Jan trekt Iris stevig tegen zich. Iris veilig ingesloten in
de greep van haar vader. *

Zo zitten ze onder een boom. *

Sneeuw. *

Stilte. *

Ze moet wat wegslikken maar ze houdt het niet meer. *

Als ze zijn lichaamswarmte voelt en ervaart hoe zijn grove
klauwen haar liefdevol strelen. *

Iris breekt. *

Haar schouders schokken heen en weer. *

Jan laat het gebeuren. *

IRIS

Ik wil niet dat je 't doet. *

Snot en tranen over haar gezicht heen. *

IRIS (CONT'D)

Ik heb je nodig. *

Jan wrijft even over haar schouder. *

JAN *
Nee. *

IRIS *
Jawel! *
Hoe weet jij dat nou. *
Dat voel ik toch. *

JAN *
Niet meer. *
Je bent zo ongelofelijk sterk. *

IRIS *
Ik ben helemaal niet sterk. Ik ben *
zwak, twijfel over alles en weet *
niets zeker. Ik heb geen idee hoe *
't allemaal moet. Met het huis, met *
een vriend, met mijn werk... hoe je *
een gipsplaat bevestigt. *

JAN *
Een gipsplaat? *
Dat is echt heel simpel. *

IRIS *
Ik heb je nodig pap. *

JAN *
Echt niet schat. *
Geloof me nou maar. *
Niet meer. *

Iris geeft zich over aan de situatie. De sneeuw en kou kan *
haar niks meer schelen. Ze begraaft haar hoofd in Jan zijn *
borst. *

IRIS *
(fluistert) *
Waarom wil je nou dood papa? *

Jan haalt diep adem, slikt zijn eigen brok in zijn keel weg. *
Hij neemt de tijd om het goed te verwoorden. Streelt Iris *
haar hoofd zachtjes. *

JAN *
Ik heb mamma beloofd vlak voor ze *
stierf om goed op jullie te letten, *
toddat jullie op eigen benen konden *
staan. En volgens mij kunnen jullie *
dat heel goed. Al best wel lang. *
... *
Ik mis haar Ier. Ik mis de dagen *
met haar. Ik heb er geen lol meer *
in. Lieverd je moet me echt *
geloven. Het is klaar hier. *

Iris kijkt haar vader nu aan. *

IRIS

Maar je gelooft helemaal niet.
Waar is ze dan?
Zit ze op een wolk met een glaasje
wijn op je te wachten?

JAN

Geen idee maar hier is ze sowieso
niet.

IRIS

Maar ik wel.

JAN

Ja, maar ik kan niet voor jou
blijven leven Iris.
Het is mijn keuze.
Jij hoeft het niet te compenseren
lieverd.
Het is niemands schuld.

Iris reageert niet. Tranen stromen stil over haar wangen. Jan
streelt liefdevol Iris haar natte gezicht.

JAN (CONT'D)

Hoor je me?

Iris kijkt haar vader aan. Ziet de groeven in zijn gelaat.
Zijn ogen. Dat die een stuk minder levendig zijn dan vroeger.
Zijn grijze verwaaide haar.

91 EXT. NATUUR GEBIED - SLOVENIË - NACHT

91

Het is donker. Enkel het vage schijnsel van de maan, die aan
de hemel is verschenen, verlicht de donkere contouren van de
bergen. Versuft en verkleumd hangt Iris tegen Jan aan. Twee
regelmatige ademwolkjes tonen dat ze nog wel in leven zijn.

Stilte.

92 EXT. NATUURGEBIED - SLOVENIË - NACHT

92

Plots lijkt er een lichtje in de verte te verschijnen tussen
de bomen. Jan ziet het gebeuren maar twijfelt of hij het wel
goed ziet.

Iris lijkt te slapen. Jan beweegt zijn schouder, waar Iris op
ligt te slapen. Maar ze reageert niet.

JAN

Iris. Wordt wakker.

Het lichtje wordt helderder, komt dichterbij.

JAN (CONT'D)

Iris!
(Paniekerig)
IER!

Een zoemend mechanisch geluid zwelt aan. Jan probeert op te staan maar zijn benen slapen. Hij zakt meteen weer naar beneden.

JAN (CONT'D)

Wordt wakker!

Jan schudt haar heen en weer. Met handen en voeten weet Jan overeind te strompelen. Jan beweegt er heftig gebarend naar toe. *

JAN (CONT'D)

Hello!! *

Jan's stem weerkaatst en wordt eindeloos tussen de bergen herhaalt tot dat het geluid wegsterft.

JAN (CONT'D)

Over here. Helloooo! *

Iris wordt langzaam wakker, krabbelt ook overeind nu. De hoop gered te worden injecteert hen met nieuwe krachten. Ze gaat naar Jan.

Ineens zien ze meerdere lichtjes verschijnen, pistenbullies dansen de sneeuwellingen af, alsof het een ingestudeerde dans choreografie is. Een van die pistenbullies geeft een paar keer groot licht met zijn enorme lichtbak waardoor Jan en Iris volledig in flashlight uitgelicht worden en ze met hun ogen moeten knijpen om niet verblind te worden.

De pistenbully maakt zich los van zijn koers en slaat af om richting Jan en Iris te gaan.

93 INT. PISTENBULLY - SLOVENIË - NACHT 93

Iris en Jan zitten voorin gepropt naast de lokale boer die het gevaarte bestuurt. *

De man zet de heater en blazer op maximaal.

Iris en Jan laven zich aan de warme lucht die uit de ventilatieroosters begint te stromen.

Beheerst glijden ze gedrieën, in stilte, de donkere berghelling af.

94 INT. HUIS JAN - DAG - REALTIME 94

A. WOONKAMER - feest in volle gang.

Er draait muziek, slingers hangen aan het plafond. Bloemen, hapjes en al uitgepakte cadeautjes op tafel.

Het feest is in volle gang. Iris zwiert met een glas wijn over de houten vloer, totaal vertrouwd, talloze feestjes moet ze hier gevierd hebben.

Iris ziet hoe haar vriendin Laura de doos met plastic handschoenen gevonden heeft en er eentje opblaast voor Noah.

Ivan wil het wegpakken van Noah die er mee voetbalt maar Elizabeth grijpt in. Het is prima.

Sterker nog, Elizabeth pakt er zelf ook één en blaast hem ook op. Ze gooien de vingerballonnen de lucht in. Hebben er veel lol mee.

Als een van deze ballonnen bij Iris belandt, trapt Iris hem hoog de lucht in. Een nietsvermoedende gast lacht en passt de balon met vingers door naar de kinderen.

Dan komt Jan de woonkamer in. Ook hij passt de opgeblazen handschoen meteen door. Hij lijkt in een goed humeur.

Al dansend ziet Iris dat Jan en Ivan even kort met elkaar praten.

Ivan heeft nog wat voor Jan. Hij diept het op uit zijn broekzak. Ivan geeft het aan Jan. Jan pakt het uit. Vindt het zo te zien erg mooi. Jan doet het ding meteen om zijn pols. Ivan helpt er bij. Ze lachen even samen.

We zien Iris in de diepte, zwierend tussen de genodigden door, naar de keuken lopen.

B. KEUKEN - wijn halen

In de keuken pakt ze twee nieuwe flessen rode wijn uit een doos en begint ze open te maken.

Een oude vriend van Jan komt de keuken in, hij wijst naar de fles, als teken of hij het kan overnemen van Iris. Iris reikt oudere man de fles aan. Terwijl hij de fles opent, pakt Iris een glas voor hem. De man schenkt Iris bij en geeft zichzelf een rijkelijk gevuld glas.

Iris en de man klinken hun glas

OUDERE VRIEND

Op je vader!

Iris glimlacht. Ze drukt hem de open flessen wijn in de hand.

IRIS

Wil jij die even naar binnen lopen?
Dan ga ik even...

Iris pakt een sigaret uit een aangebroken pakje dat op de vensterbank ligt. Ze gebaard naar de man dat ze even naar buiten gaat.

Ze glipt de tuin in.

C. TUIN - roken

Er staan nog wat rokers buiten. Iris knikt ze toe en vraagt een vuurtje.

Iris inhaleert diep en gaat op de houten schommel zitten. Ze kijkt door de verlichte ramen naar de dansende mensen binnen.

Jan danst met de kleine Lola op zijn arm, tegelijkertijd probeert hij ook wijn te drinken.

Iris vangt een flart op van de het gesprek van de andere rokers.

ROKER 1

Toch jammer dat hij hier weg gaat.

ROKER 2

Ja, maar het is ook wel groot voor hem alleen. Hij wordt ook ouder.

ROKER 1

Ja dat begrijp ik. Hij zou op de begane grond kunnen wonen en de rest kunnen verhuren?

...

De sigaret is half op, Iris drukt de restant van de sigaret uit tegen de buitenmuur, voordat ze naar binnenstapt.

D. WOONKAMER - Afscheid Laura

Iris stapt door de grote glazen schuifpui de woonkamer in en botst tegen Laura op, die haar zoekt.

Laura drukt Iris in een stevige omhelzing tegen zich aan.

LAURA

Ik moet er vandoor lieverd.

Iris knikt. Ze ziet hoe Laura Jan een kus op de wang geeft en volgt haar vriendin dan naar de hal.

E. Hal - vervolg afscheid Laura

Iris laat haar vriendin uit. Een knuffel. Een kus. Ze sluit de voordeur als Laura uit het zicht is en loopt naar het toilet.

F. WC - VERVALLEN

*
*

G. WOONKAMER / HAL - Afscheid kleinkinderen

We woonkamer is leger.

Iris laat zich op de leuning van Jans stoel zakken en ziet hoe Jan lol heeft met zijn twee oudste kleinkinderen, terwijl hij ook baby Lola vasthoudt en zijn oude rimpelige gelaat tegen haar maagdelijke wangetjes aanhoudt. Hij lijkt haar onschuldige geur op te snuiven.

Jan doet ineens de bouwvier na.
Lola kraait van het lachen en doet hem weer na.
Een laatste moment tussen deze twee.

Een oude vriendin van Jan komt met haar jas aangetrokken de woonkamer inlopen. Ze kijkt om zich heen, opzoek naar de gastheer.

Iris springt op van de leuning als ze zich beseft dat gasten de afgang inzetten.

In de achtergrond een zien we een blikwisseling tussen Ivan en Elizabeth. Elizabeth vraagt met haar blik of het moment van afscheid voor de kinderen is angebroken.

De oude vriendin heeft Jan gevonden en omhelst hem, Jan heeft Lola nog steeds op zijn arm. Zo goed als het gaat, geven ze elkaar drie zoenen, de oude vriendin niet wetende dat ze Jan niet meer zal terugzien. Ze moeten lachen om elkaar en kleine Lola. Iris schiet Jan te hulp en neemt Lola van hem over.

Iris zwiert met Lola langs Ivan, die de overgebleven gasten nog wat wijn bijschenkt. Even is er een blik tussen broer en zus. Beiden beseffen zich dat het feest op zijn einde loopt nu de gasten voldaan en nietsvermoedend afzwaaien de nacht in.

Elizabeth heeft haar jas al aangetrokken en staat nu met de jassen van de kinderen paraat in de woonkamer.

Keet en Noah willen nog niet naar huis. Ze klemmen zich muurvast aan hun opa vast.

Hun kinderlijfjes zijn als muurvaste secondelijm.

Iris ziet haar broer ongemakkelijk toekijken.

Iedereen beseft zich dat dit het laatste moment ooit is dat de kinderen met hun opa zullen kunnen beleven.

En ook Jan lijkt het te beseffen.

Ivan komt helpen, pelt een voor een zijn kinderen van Jan af en helpt Elizabeth om hun in hun jases te krijgen.

Dan gaat de roedel met Elizabeth mee. Jan houdt de deur open voor de roedel. Elizabeth kust Ivan, een bemoedigende blik. Laatste blikken over en weer.

Jan sluit de deur, even staan vader en zoon in de lege hal stil tegenover elkaar. Jan knijpt in Ivans schouder en stapt terug de woonkamer in.

H. WOONKAMER - dansen in trance

De ruimte is voelbaar leger zonder de kindjes. Maar Iris blijft dansen, ze doet haar best om het gemis te compenseren.

In een keer lijkt de sfeer bij iedereen te kantelen. De leegte maakt dat de laatste aanwezigen zich teveel voelen. De avond is ten einde.

Jan laat zich in zijn stoel vallen.

Ivan begint al wat op te ruimen.

Iris draait het volume van de muziek verder open. Het maakt het bijna ongepast, maar ze wil niet stoppen, blijft dansen terwijl de laatste mensen vertrekken.

Jan groet zijn laatste gasten.

Stug blijft ze dansen. Tegen beter weten in. Totdat ze alleen over is. Te midden van de bende van het feest.

Plots staat Iris stil. Ze kijkt om zich heen. Nu pas lijkt Ze echt te beseffen dat ze de enige is die over is. Dat het einde nadert.

95

INT. HUIS JAN - WOONKAMER/KEUKEN - DAG

95

LONGTAKE - REALTIME

Iris loopt richting de keuken.

Jan is wat aan het scharrelen, Ivan helpt hem verder met opruimen.

IRIS
Wat doen jullie?

JAN
De rommel opruimen.

Iris begint te helpen met schoonmaken. Flesjes bier terug in het krat.

Iris ziet dat Ivan al blauwe handschoenen aanheeft. Ivan beseft hetzelfde en geeft snel Iris ook een paar om aan te trekken.

Iris trekt het aan, maar het lukt niet meteen, een gepiel van jewelste om het aan te krijgen.

Als ze eenmaal de blauwe handschoenen aan heeft ruimt ze verder op.

Het omspoelen van glazen. Het aanstampen van een vuilniszak.

Het leegprikken van wat ballonnen.

Terwijl Ivan en Iris nog opruimen, heeft Jan de medicatie en het antibraakmiddel gepakt.

Een schaalkje en lepel. En kwark uit de koelkast. Hij gaat aan de keukentafel zitten om het goed voor te bereiden en te mengen.

Iris en haar broer slaan hun vader van een afstandje gade.

IRIS
(Wijzend op tabletten)
Wat is dat dan precies?

Jan pakt het witte poeder erbij.

JAN
Dit is het.

Dan wijst Jan op de tabletten die Iris aanwees.

JAN (CONT'D)
En dit is het antibraakmiddel.
Zodat 't goed binnenblijft.

Iris kijkt ernaar. Bizar om het te zien.

JAN (CONT'D)
Met die pillen moest ik gisteren al
beginnen. Dat moet je opbouwen.

IRIS
Ah.

Iris knikt.

Ivan is stil.

Jan roert het poeder door de kwark en doet er een flinke scheut honing bij.

Ivan en Iris kijken er naar.

JAN
(ziet zijn kinderen kijken)
Met honing is het lekkerder.

IVAN
Mengt het poeder wel net zo goed
met honing erbij denk je?

JAN
Ja. Jawel, als het maar binnenkomt.

Iris gaat verder met opruimen, afwassen, schoonmaken.

Ivan weet niet goed wat hij nog kan doen, ziet de aangestampte vuilniszak en richt zich erop deze goed dicht te knopen.

Het huis is zo goed als schoon. Ivan kan niets meer doen. Er rest niks meer. Het idee is dat hij blijft, maar het is hem teveel.

Ivan omhelst zijn vader, kust hem. Iris ziet het.

Een innige langdurende omhelzing.

Beide mannen willen niet loslaten, niet de eerste zijn die het verbreekt.

Iris wendt haar blik af, alsof het beter is om hen even te laten.

Ze neemt de vuilniszak, die Ivan op de gang heeft klaar gezet, mee naar buiten, waar de bak staat.

Kiepert de zak erin.

Blijft even staan om het huis van buiten te bekijken.

En dan loopt ze weer terug de gang in en treft daar op de grond een hevig geëmotioneerde Ivan aan, die bijna trilt van de shock.

Iris gaat naast hem zitten en knijpt hem bemoedigend in zijn arm, drukt hem even tegen zich aan.

IVAN
(kleintjes)
Ik kan het niet.

IRIS
't is ok.

IVAN
Echt?

Iris knikt. Ivan krabbelt overeind en verdwijnt.

De deur valt zacht dicht.

Stilte.

Iris loopt langzaam terug naar de keuken. De deur staat op een kier.

Iris blijft staan en luistert. Ze hoort haar vader in de woonkamer rondlopen.

Hij pakt iets uit de kast. Dan hoort ze hem de gordijnen dicht schuiven. Gemoffel.

JAN

Mijn leven is klaar. Voltooid. En daarom is het moment angebroken voor mijn zelfgekozen einde. Zoals u kunt zien, ben ik alleen in de ruimte. Ik ben alleen thuis. Hier naast mij ligt de brief die ik heb geschreven en mijn wilsverklaring.

Stilte.

Langzaam duwt Iris de deur open. Op de keukentafel staat het schaalkje met kwark.

Jan komt de keuken ingelopen, legt zijn telefoon op tafel en gaat aan zitten. Iris twijfelt even, maar gaat dan tegenover hem zitten.

Jan roert in het schaalkje met kwark. Iris kijkt hem vanaf de andere kant van de keukentafel aan.

IRIS

Is dat nummer je nog te binnen geschoten?

JAN

Nee.

Alles komt hard binnen.

JAN (CONT'D)

Blijf je?

Iris knikt. Ze gaat nergens heen. Met een hand roert Jan in het witte mengsel.

Iris ziet dat Jans hand begint te trillen. Het staal tikt tegen de rand van het porseleinen bakje.

Steeds heviger.

Jan probeert een lepel naar zijn mond te brengen maar hij krijgt het niet gedaan.

Hij trilt en schokt.

Per ongeluk laat hij de lepel vallen.

Snel pakt Jan de lepel weer op.

Hij glimlacht onbeholpen naar Iris.

Iris zou haar vader wel willen vastgrijpen, omklemmen, maar ze verroert zich niet. Ze kan niet bewegen.

Machteloos.

Tranen wellen op in Iris haar ogen.

Vader en dochter kijken elkaar aan.

Het moment duurt. Lang.

En er valt helemaal niets meer te zeggen.

Dit is het. En ze weten het allebei. Dit was het. En ook dat weten ze allebei.

Jan pakt het schaalpje en neemt het mee. Iris vindt het lastig om ernaar te kijken. Ze volgt hem, haar blik rust op de vertrouwde, hoekige rug van haar vader die voor haar uit beweegt, de woonkamer in.

WOONKAMER

Iris volgt hem de woonkamer in. Alles is af te lezen aan het gezicht van Iris. We horen Jan gaan zitten in zijn leren stoel. Iris gaat op de grond zitten. Ze is bij hem.

Gerommel, hij lijkt zijn schoenen nog uit te trekken. Rust, sereen.

De tijd lijkt stil te staan. Stofdeeltjes dansen boven het hoofd van Iris in het licht van de kamerlamp.

We horen Jan de kwark eten, de lepel op de rand van het bakje, het slikken, het ademen.

Het duurt.

Langzaam verraden Iris' ogen haar. Maar ze grijpt niet in. Laat het gebeuren. Kijkt naar haar vader. Diep in haar ogen is pijn af te lezen. Onmacht. Dat het tegen haar natuur ingaat, dat ze het zou willen stoppen, weg zou willen trappen, een vinger in zijn keel zou willen steken, maar ze doet het niet. Ze blijft kijken. Alsof dat moet. Zo hoort. Dat dat haar opdracht is, haar taak als ooggetuige.

Stilte.

Iris slaat even haar ogen neer, knippert en kijkt ons dan recht in de lens aan, een kort moment. Dan veegt ze haar gezicht droog. Ze verwijdert haar blauwe handschoenen en gooit ze weg. Ze beweegt uit het kader, naar haar vader toe. Ze laat een leegte achter. De muur waartegen ze aan zat. Het crossfitapparaat deels te zien in de hoek.

We horen kleding die tegen elkaar aan schuurt, Iris die waarschijnlijk tegen het levenloze lichaam van haar vader aankruipt. Een omhelzing. Een kus.

Nog steeds een leeg kader, de muur, het halve apparaat. Enkel wat stofdeeltjes die in het licht dansen.

--